

KONINKRIJK BELGIE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste en achtste kamer, op 4 oktober 1993 door de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin verzocht haar van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994", heeft op 12 oktober 1993 (achtste kamer) en op 14 oktober 1993 (eerste kamer) het volgend advies gegeven :

ALGEMENE OPMERKINGEN.

1. Tegelijk met de Raad van State zijn, zoals voorgeschreven, de SERV, DE VLOR en de Mina-raad om advies gevraagd.

Voor de artikelen die betrekking hebben op het audiovisueel beleid zal, zoals verder in het ontwerp wordt uiteengezet, ook de Vlaamse Mediaraad moeten worden geraadpleegd. Voor andere artikelen dienen bovendien, omdat zij op personeelsaangelegenheden betrekking hebben, de procedures te worden gevolgd opgelegd bij de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel.

Er dient in dat verband te worden opgemerkt dat de Raad van State in de regel pas om advies kan worden gevraagd wanneer aan alle andere voorgeschreven raadplegingen is voldaan. In gevallen van verantwoorde spoed kan - uitzonderlijk - van die regel worden afgeweken met het uitdrukkelijke voorbehoud evenwel dat, indien de andere raadplegingen aanleiding geven tot wijzigingen van de voorgelegde teksten, de gewijzigde bepalingen van het ontwerp voor een nieuw onderzoek aan de Raad van State behoren te worden voorgelegd.

2. Binnen de korte termijn welke hem voor het geven van zijn advies wordt toegemeten, is het de Raad van State niet mogelijk in detail in te gaan op de talrijke vormgebreken die de voorgelegde teksten vertonen, inzonderheid op het wetgevingstechnische vlak.

.../...

De Raad van State dient zich in de gegeven omstandigheden ertoe te bepalen in het algemeen een aantal regels van formele legistiek in herinnering te brengen, waarvan in het ontwerp herhaaldelijk wordt afgeweken :

- wanneer naar een wet of een decreet wordt verwezen, moet niet alleen de datum maar ook het volledige opschrift ervan worden vermeld;
- wanneer evenwel opeenvolgende artikelen van een ontwerp een zelfde regeling wijzigen, worden de datum en het volledige opschrift van die regeling alleen vermeld in de inleidende zin van het eerste wijzigingsartikel; in de daaropvolgende artikelen verwijst men dan naar "dezelfde wet" of "hetzelfde decreet";
- worden in een bepaalde regeling verscheidene artikelen gewijzigd, dan moet voor elk van die artikelen een afzonderlijk wijzigingsartikel worden gemaakt;
- wijzigingen die betrekking hebben op één enkel artikel van de te wijzigen regeling, behoren daarentegen in één wijzigingsartikel te worden samengebracht;
- in de oorspronkelijke nummering van een ontwerp mogen geen artikelen bis, ter, enz. voorkomen; de toepassing van een dergelijk nummersysteem moet beperkt blijven tot artikelen die later worden ingevoegd;
- een onderverdeling van de bepalingen van een artikel in paragrafen is slechts verantwoord wanneer die paragrafen verscheidene leden omvatten.

.../...

Hoofdstuk I. - Economie.Artikel 1.

1. Volgens paragraaf 1 wordt de Vlaamse Regering gemachtigd waarborgen te verlenen ten gunste van de "organisaties" die aangesloten zijn bij een door de Vlaamse Regering erkend "samenwerkingsverband", met het oog op de gedeeltelijke dekking van het verlies dat deze organisaties gebeurlijk dragen als gevolg van de economische mislukking van "projecten inzake sociale economie" die zij financieren in de vorm van leningen of participaties. Volgens paragraaf 2 bepaalt de Vlaamse Regering de voorwaarden en modaliteiten voor de erkenning van het in paragraaf 1 vermelde samenwerkingsverband en de voorwaarden en modaliteiten waaronder deze waarborg kan worden toegekend en uitgekeerd. Volgens paragraaf 3 bepaalt de Vlaamse Regering voor ieder begrotingsjaar de maximale omloop van de uitstaande verbintenissen, zonder dat het totaal van de omloop ervan meer dan 100 miljoen frank kan bedragen.

De afwezigheid in de tekst van een nadere omschrijving van inzonderheid de termen "organisaties", "samenwerkingsverband" en "projecten inzake sociale economie" maakt dat de machtiging welke aan de Vlaamse Regering wordt verleend, die van een opdracht- of kaderdecreet overstijgt.

2. In paragraaf 1 is sprake van "een ... samenwerkingsverband", in paragraaf 2 van "het ... samenwerkingsverband". Aan de Raad van State is meegedeeld dat het

.../...

inderdaad om één enkel samenwerkingsverband gaat, dat de erkenning van de Vlaamse Regering behoeft.

Volgens het ontwerp komt een organisatie als bedoeld in artikel 1 voor het voordeel van de waarborgverlening slechts in aanmerking onder de voorwaarde dat zij bij dat samenwerkingsverband is aangesloten. Aldus komt men in dezen tot een vorm van associatiedwang die, wanneer de organisaties rechtssubjecten zijn, in strijd komt met de in artikel 20 van de Grondwet gewaarborgde vrijheid van vereniging. Om dat bezwaar te ondervangen zal de tekst in die zin moeten worden gewijzigd dat als voorwaarde van waarborgverlening wordt gesteld, het aanvaarden door de betrokken organisatie van het samenwerkingsverband dat de Vlaamse Regering aanwijst.

Van het "erkennen" van een samenwerkingsverband kan overigens moeilijk sprake zijn omdat, zoals aan de Raad van State is meegedeeld, het om een feitelijke koepel zonder eigen rechtspersoonlijkheid gaat.

De gesuggereerde herformulering van de betrokken bepaling maakt het bovendien mogelijk een aantasten van het gelijkheidsbeginsel te ontwijken : de erkenning van één enkel samenwerkingsverband kan inderdaad vragen naar de gelijkheid doen rijzen.

3. Zoals paragraaf 2 is geformuleerd, wordt voor de Vlaamse Regering enkel in de mogelijkheid voorzien om

.../...

voorwaarden van "erkenning" en modaliteiten van de waarborgverlening ten aanzien van het samenwerkingsverband te bepalen, niet van voorwaarden en modaliteiten ten aanzien van de organisaties waaraan het voordeel van de waarborgverlening wordt toegekend. De tekst lijkt op dat punt te moeten worden aangepast.

4. Uit de tekst van paragraaf 3 volgt dat zo lang de totale omloop van de uitstaande verbintenissen honderd miljoen niet te boven gaat, de Vlaamse Regering criterialoos jaarlijks het cijfer bepaalt, ten belope waarvan voor dat jaar aan waarborgverlening kan worden gedaan.

Artikel 2.

1. In paragraaf 1 wordt met toepassing van artikel 140 van de gecoördineerde wetten op de rijkscomptabiliteit, in werking getreden op 1 januari 1993, voorzien in de oprichting van een dienst met afzonderlijk beheer, genaamd "Flanders Investment Opportunity Council".

Er kunnen argumenten voor een Engelse benaming worden aangevoerd. Niettemin, nu de zorg voor de bescherming en de luister van de taal uitdrukkelijk aan de Gemeenschappen is opgedragen (artikel 4, 1^o, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980), mag men van de Vlaamse Raad verwachten dat de naam van het betrokken bestuur eerst in het Nederlands wordt aangegeven.

.../...

2. Paragraaf 3 is een niet altijd correcte herschrijving van het bepaalde in artikel 140 van de gecoördineerde wetten op de rijkscomptabiliteit. Van die wetsbepaling mag door de Gewesten en Gemeenschappen niet worden afgeweken (artikel 71, § 2, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten); het staat deze zelfs niet die nationale bepaling in de decreetgeving over te nemen (zie onder meer Arbitragehof, arrest nr. 48/93 van 17 juni 1993).

De bepaling van paragraaf 3 moet dan ook uit het ontwerp worden weggelaten.

3. Het oprichten - in paragraaf 4 - van een dienst met afzonderlijk beheer blijft een begrotingstechnische maatregel en creëert uiteraard geen afzonderlijke rechtspersoon. In die zin kan het F.I.O.C. geen personeelsleden "in dienst nemen" en blijft deze bevoegdheid aan de Vlaamse Regering toekomen. De Vlaamse Regering behoeft geen machtiging van de decreetgever om contractueel personeel in dienst te nemen.

Omtrent de betekenis van de woorden "ongeacht de arbeidsrechtelijke verhoudingen die op deze overeenkomst van toepassing zijn" is aan de Raad van State geen uitsluitend gegeven. Op een arbeidsovereenkomst is uiteraard de arbeidsovereenkomstenwet van toepassing.

Met het bepaalde in het tweede lid kan uiteraard geen afbreuk worden gedaan aan de garanties die voor het

.../...

contractueel in dienst genomen personeel zijn ingebouwd in artikel 61 van het koninklijk besluit van 22 november 1991 tot bepaling van de algemene principes van het administratief en geldelijk statuut van de rijksambtenaren die van toepassing zijn op het personeel van de Executieven en van de publiekrechtelijke rechtspersonen die ervan afhangen.

Het derde lid is een overbodige bepaling : de Vlaamse Regering put deze bevoegdheid rechtstreeks uit artikel 2, 3°, van voornoemd besluit van 22 november 1991.

4. Resultaat van de vorengaande opmerkingen is dat artikel 2 deels kan, deels moet beperkt worden tot de bepalingen van paragrafen 1 en 2.

Hoofdstuk II. - Cultuur - Economie.

Voorafgaande opmerkingen.

1. Luidens de memorie van toelichting bij het voorontwerp is het de bedoeling een symbiose te bewerkstelligen van de voorheen strikt gescheiden economische steun aan de filmnijverheid en de culturele steun aan de produktie van culturele films en de participatie in coprodukties, om aldus één gecoördineerd Vlaams audiovisueel beleid te voeren.

Het opheffen van de tweeledigheid in de steunverlening heeft, naar het zeggen van de gemachtigde van de

.../...

Regering, tot gevolg dat de hulp aan de filmindustrie in wezen economisch wordt georiënteerd en bijgevolg onttrokken wordt aan de toepassing van de wet van 16 juli 1973 waarbij de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen gewaarborgd wordt.

Die stelling kan niet worden bijgetreden. De beoogde versmelting van de twee vormen van steunverlening heeft integendeel tot gevolg dat niet langer een onderscheid kan worden gemaakt tussen het economische en het culturele luik van de regeling, wat meebrengt dat de uitzondering waarin artikel 2, tweede lid, van de wet van 16 juli 1973 voorziet met betrekking tot de "maatregelen welke wezenlijk behoren tot ... de economische reglementering" op de ontworpen regeling geen toepassing kan vinden.

De conclusie daaruit moet dan ook zijn dat de cultuurpactwet moet worden geacht op de gehele subsidie-regeling toepasselijk te zijn, wat betekent dat, overeenkomstig artikel 10 van die wet, de regels inzake subsidiëring enkel bij of krachtens een decreet kunnen worden vastgesteld. De gehele regeling moet met andere woorden in decretale bepalingen worden opgenomen zonder dat ter zake aan de Regering enige delegatie kan worden gegeven. De delegaties aan de Vlaamse Regering, opgenomen in de artikelen 6, § 4, en 7 van het ontwerp-decreet, moeten dan ook uit het ontwerp worden geschrapt.

2. Aan de Raad van State is meegedeeld dat de Vlaamse Mediaraad over de ontworpen maatregelen niet zal worden

.../...

geraadpleegd omdat de sector "film" geacht wordt niet tot de bevoegdheid van die Raad te behoren.

Uit de parlementaire voorbereiding van het decreet van 2 mei 1985 houdende oprichting van de Vlaamse Mediaraad zou kunnen worden afgeleid dat men aanvankelijk het toepassingsgebied van het decreet heeft willen beperken tot de informatiesector (1). Die beperking is evenwel niet terug te vinden in het decreet zelf.

In artikel 3, tweede lid, van het decreet wordt de bevoegdheidssfeer van de Mediaraad duidelijk ruimer omschreven ("de radio-omroep en de televisie, de schrijvende pers en alle andere communicatie- en informatiemiddelen"), zodat de tijdens de parlementaire voorbereiding geuite wil om het toepassingsgebied tot de informatiesector te beperken, niet opweegt tegen de duidelijke tekst van het decreet.

Omdat ook de film drager is van communicatie en informatie in de ruimste zin, moet de voorliggende regeling dan ook voor advies aan de Mediaraad worden voorgelegd.

3. De regeling welke in dit hoofdstuk wordt opgenomen met betrekking tot het op te richten Vlaams Audiovisueel

(1) Gedr. St., Vlaamse Raad, 1984-85, nr 300/1, p. 2 (memorie van toelichting) en nr. 300/4, p. 2, 7 en 8 (commissieverslag).
Contra : Gedr. St., Vlaamse Raad, 1984-85, nr. 300/1, p. 2-3, 6-7 en 8.

Fonds doet een aantal vragen rijzen in verband met de werkelijke aard van dat Fonds.

Uit artikel 4 van het ontwerp volgt dat het Fonds wordt opgericht als een openbare instelling met rechtspersoonlijkheid en dat het onderworpen wordt aan de bepalingen welke in de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut zijn opgenomen met betrekking tot de begroting, de rekeningen, de comptabiliteit van en het gezag en de controle op de instellingen van categorie A.

Met die kwalificatie van het Fonds als openbare instelling van categorie A kunnen een aantal andere bepalingen van het ontwerp bezwaarlijk verenigbaar worden geacht. Zoals het is geconcipieerd komt het Fonds veeleer over als een begrotingsfonds dat, onder het gezag van de Vlaamse Regering, beheerd wordt door de diensten van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap : de in artikel 8 van het ontwerp opgesomde financiële middelen zijn uitsluitend bestemd voor de financiering van de toe te kennen subsidies en de werkingskosten van de Audiovisuele Selectiecommissie en de Vlaamse Audiovisuele Raad; het beslissingsrecht inzake het toekennen van subsidies komt toe aan de Vlaamse Regering, niet aan een orgaan van de rechtspersoon (artikelen 6 en 7) terwijl voor het beheer en de werking van het Fonds de Vlaamse Regering de nodige diensten, infrastructuur en personeelsleden van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap ter beschikking stelt.

.../...

Aan de Raad van State is meegedeeld dat voor een openbare instelling van categorie A is geopteerd om een soepel financieel beheer mogelijk te maken. De gemachtigde van de Vlaamse Regering heeft daarvoor verwezen naar artikel 63 van het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het jaar 1994, waarin wordt bepaald dat de voorschotten ten belope van maximum 90 % van de bedragen ingeschreven op de basisallocatie voor het Vlaams Audiovisueel Fonds vrijgesteld zijn van het voorafgaand visum van het Rekenhof.

Indien met de oprichting van het Fonds als openbare instelling met rechtspersoonlijkheid uitsluitend zou worden beoogd de bedoelde uitgaven te onttrekken aan het voorafgaand visum van het Rekenhof, zou de ontworpen regeling neerkomen op een oneigenlijk gebruik van de door artikel 9 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen geboden mogelijkheid om openbare instellingen op te richten.

Het komt de Vlaamse Raad toe te oordelen of het aangevoerde motief de oprichting van het Fonds als openbare instelling kan rechtvaardigen.

In voorkomend geval zal, overeenkomstig het tweede lid van het voornoemde artikel 9, in het decreet zelf moeten worden voorzien in een regeling betreffende de samenstelling, de bevoegdheid en de werking van de op te richten instelling en betreffende het toezicht erop.

.../...

Artikel 5.

Aangezien artikel 5 ertoe strekt de opdrachten van het Fonds te omschrijven, ware het beter de bepaling van het tweede lid in verband met het aanrekenen van de werkingskosten van de Audiovisuele Selectiecommissie en de Vlaamse Audiovisuele Raad, welke bepaling geen betrekking heeft op de opdrachten van het Fonds, niet in artikel 5 op te nemen, maar veeleer in de bepalingen houdende oprichting van die adviesorganen.

Artikel 7.

In de inleidende zin vervange men het woord "hoofdstuk" door "decreet".

Artikel 9.

Luidens paragraaf 1 van dit artikel stelt de Vlaamse Regering onder meer "personeelsleden van haar diensten ter beschikking van het Fonds".

Er dient te worden verduidelijkt wat die terbeschikkingstelling voor de bedoelde personeelsleden inhoudt (meer bepaald in verband met hun hoedanigheid van personeelslid van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, hun statuut, loopbaanmogelijkheden, bezoldiging, enz.).

.../...

Voor zover uit de ontworpen bepaling moet worden afgeleid dat het Fonds geen eigen personeel heeft, wijst zulks eens te meer op het hybridisch karakter van het Fonds.

Artikelen 10 en 11.

1. Deze artikelen strekken ertoe de Vlaamse Regering te machtigen om twee adviesorganen, de Audiovisuele Selectiecommissie en de Vlaamse Audiovisuele Raad, op te richten.

De Vlaamse Regering vindt evenwel, in de bepalingen van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 die haar belasten met de uitvoerende macht en met de organisatie van haar diensten, de bevoegdheid om commissies of adviesorganen op te richten, op voorwaarde dat de bedoelde organen enkel tot taak hebben haar bij de uitoefening van haar uitvoeringsopdrachten voor te lichten of niet-bindende adviezen of voorstellen te doen en op voorwaarde dat de raadpleging van die organen niet verplicht is (1).

De tussenkomst van de decreetgever ter zake is derhalve alleen vereist indien bedoeld zou zijn de raadpleging van die adviesorganen verplicht te maken (en eventueel hun adviezen een bindend karakter te verlenen). Daaromtrent is in de ontworpen bepalingen of in de memorie van toelichting evenwel geen enkele aanwijzing te vinden.

(1) Vergelijk : Raad van State, afdeling administratie, arrest 15.794, van 30 maart 1973.

2. Indien geopteerd wordt voor de verplichte raadpleging van de Vlaamse Audiovisuele Raad met betrekking tot het algemeen audiovisueel beleid in de Vlaamse Gemeenschap, dan rijst de vraag of en in hoeverre daardoor de verplichte raadpleging van de Vlaamse Mediaraad in aangelegenheden die, zoals de film, het mediabeleid betreffen, overbodig wordt.

Tijdens de parlementaire voorbereiding van het decreet van 2 mei 1985 houdende de oprichting van de Vlaamse Mediaraad werd gesteld dat "de Mediaraad zich ... niet op het specifieke domein van de geëigende adviesorganen in de andere sectoren (film, boek, bibliotheken, theater, enz.) mag begeven" (1). Zoals hiervoren reeds werd opgemerkt, blijkt deze beperking als zodanig niet uit het decreet zelf, meer bepaald niet uit de artikelen 2, tweede lid, en 3, tweede lid.

Het komt de decreetgever derhalve toe op ondubbelzinnige wijze de verhouding tussen beide Raden te omschrijven. Men mag daarbij echter niet uit het oog verliezen dat zelfs indien het advies van de Vlaamse Audiovisuele Raad in de plaats komt van dat van de Vlaamse Mediaraad, wat de advisering van de Vlaamse Regering betreft, de Mediaraad toch bevoegd blijft om, hetzij op eigen initiatief, hetzij op verzoek van de Vlaamse Raad, deze laatste van advies te dienen (zie artikel 3, eerste lid, van het decreet van 2 mei 1985).

(1) Zie onder meer : Gedr. St., Vlaamse Raad, 1984-85, nr. 300/1, p. 2; nr. 300/4, p. 7-8, Handelingen, p. 1075.

Een duidelijke aflijning en kwalificatie van de aard en de omvang van het door de Vlaamse Audiovisuele Raad te geven advies zijn derhalve nodig.

Hoofdstuk III. - Externe betrekkingen.

Artikel 12.

Naar luid van paragraaf 1 wordt de Vlaamse Regering gemachtigd initiatieven te ondersteunen van Vlaamse ontwikkelingsorganisaties die investeringen doen of participaties nemen in kleinschalige en ontwikkelingsrelevante bedrijven in de derde wereld.

De "ontwikkelingssamenwerking" is geen Gemeenschaps- of Gewestaangelegenheid. Desalniettemin sluit de verdeling van de bevoegdheid tussen de federale Staat en de Gemeenschappen en Gewesten niet uit dat door de Vlaamse Raad maatregelen worden vastgesteld als die welke in artikel 12 zijn vervat (zie Arbitragehof, arrest nr. 11 van 23 februari 1986), welke maatregelen niet de waarde van een normering van de aangelegenheid van ontwikkelingssamenwerking kunnen of mogen worden toegemeten.

In paragraaf 1, derde lid, schrijve men : "... voor zover de ontwikkelingsorganisaties en de initiatieven door haar zijn erkend".

In paragraaf 2, 1°, voege men toe "... om te worden erkend".

.../...

Hoofdstuk IV.- Landbouw.

Afdeling 1.- Vlaams Landbouwinvesteringsfonds.

Voorafgaande opmerking.

De bevoegdheid inzake het Landbouwinvesteringsfonds is aan de Gewesten overgedragen door artikel 2, § 2, van de bijzondere wet van 16 juli 1993 tot vervollediging van de federale staatsstructuur, dat artikel 6, § 1, V, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen heeft vervangen.

Het Vlaams Landbouwinvesteringsfonds treedt, wat het Vlaamse Gewest betreft, in de plaats van het federale Landbouwinvesteringsfonds. Dit laatste werd door de wet van 15 februari 1961 opgericht als een begrotingsfonds en werd, wat de comptabiliteit betreft, beheerd door het Nationaal Instituut voor Landbouwkrediet.

Overeenkomstig artikel 13, § 1, van het ontwerp, zal het Vlaams Landbouwinvesteringsfonds daarentegen een instelling met rechtspersoonlijkheid zijn, die wordt onderworpen aan de bepalingen welke in de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut zijn opgenomen in verband met de begroting, de rekeningen, de comptabiliteit, het gezag en de controle op de instellingen van categorie A. Het is op een gelijkaardige wijze geconcipieerd als het Vlaams Audiovisueel Fonds (artikelen 3 en volgende van het ontwerp), zodat de bezwaren welke bij die bepalingen van het ontwerp werden

.../...

gemaakt in verband met de werkelijke aard van het op te richten Fonds, ook met betrekking tot de analoge regeling inzake het Vlaams Landbouwinvesteringsfonds kunnen worden ingebracht (1).

Artikel 13.

1. Voor de omschrijving van de taken van het Vlaams Landbouwinvesteringsfonds wordt in paragraaf 1 verwezen naar de bevoegdheden die "inzake het landbouwinvesteringsfonds ... overgedragen worden krachtens de bijzondere wet van 16 juli 1993 tot vervollediging van de federale staatsstructuur" (artikel 13, § 1 van het ontwerp).

De enkele verwijzing naar de bijzondere wet die een bepaalde bevoegdheid overdraagt aan de Gewesten, volstaat niet om op duidelijke wijze de taken van het Vlaams Landbouwinvesteringsfonds te omschrijven. Het komt dan ook de decreetgever toe om, gebruik makend van zijn nieuwe bevoegdheid, de taken van het Fonds te preciseren. Hij zou dat eventueel kunnen doen door de taakomschrijving opgenomen in de wet van 15 februari 1961 houdende oprichting van het Landbouwinvesteringsfonds over te nemen. Daarover onderzocht heeft de gemachtigde van de Regering meegedeeld dat

(1) Artikel 63, 45°, van het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994 bepaalt ook voor het Vlaams Landbouwinvesteringsfonds dat voorschotten ten belope van maximum 90 pct. van de bedragen ingeschreven op de basisallocatie van het Fonds, worden vrijgesteld van het voorafgaand visum van het Rekenhof.

"in dit artikel (13, § 1) ... geen opsomming (werd) gegeven zoals in de wet van 1961 omdat de taken in de wet van 1961 deels achterhaald zijn door het E.G.-landbouwbeleid ter zake".

Dat kan voor de decreetgever enkel een reden te meer zijn om de nieuwe bevoegdheid die hem is toegewezen, ten volle aan te wenden en een aangepaste taakomschrijving van het Vlaams Landbouwinvesteringsfonds in het ontworpen decreet op te nemen.

2. Luidens paragraaf 7 van artikel 13 kan de Vlaamse Regering "sommige van haar bevoegdheden delegeren aan de leidend ambtenaar".

Over de aard van de bedoelde bevoegdheden wordt in de memorie van toelichting niets vermeld. Ook de gemachtigde ambtenaar kan daaromtrent geen uitsluitel geven.

Er dient met betrekking tot die bepaling te worden opgemerkt dat delegatie aan een ambtenaar - die bij bepaling niet een politieke overheid is die verantwoordelijk is ten aanzien van een wetgevend orgaan -, overeenkomstig de ter zake geldende algemene beginselen, uitsluitend betrekking kan hebben op aangelegenheden van ondergeschikt belang.

Het ontwerp zal op dat punt moeten worden gepreciseerd.

.../...

Afdeling 2.- Vlaams Fonds voor de Promotie van de Produk-
ten van de Landbouw, Tuinbouw en Zeevisserij.

Voorafgaande opmerkingen.

1. De bijzondere wet van 16 juli 1993 heeft ook het promotiebeleid inzake land- en tuinbouwprodukten overgeheveld naar de Gewesten (1). Artikel 350 van de gewone wet van 16 juli 1993 voegt in de wet betreffende de afschaffing of de herstructurering van instellingen van openbaar nut en andere overheidsdiensten, gecoördineerd op 13 maart 1991, een artikel 26bis in. Luidens deze bepaling worden binnen de grenzen vastgesteld bij de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen en bij de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten, de promotietaken toevertrouwd aan de Nationale Dienst voor de afzet van land- en tuinbouwprodukten bij wet van 27 december 1938, overgedragen aan onder meer het Vlaamse Gewest, alsook binnen deze grenzen de personeelsleden, goederen, rechten en verplichtingen van deze Dienst. Na deze overdrachten zal de Nationale Dienst worden afgeschaft.

2. Voor het uitvoeren van de over te dragen taken wordt in een decretale structuur voorzien die vergelijkbaar is met die van het Vlaams Landbouwinvesteringsfonds en het

(1) Artikel 6, § 1, V, 4°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, gewijzigd bij de wet van 8 augustus 1988 en vervangen bij artikel 2, § 2, van de bijzondere wet van 16 juli 1993.

Vlaams Audiovisueel Fonds. De in verband met die Fondsen opgeworpen bezwaren dienen eveneens tegen de analoge regeling inzake het hier bedoelde Fonds te worden ingebracht (1).

Artikel 14.

In de memorie van toelichting wordt een onderscheid gemaakt tussen de buitenlandse promotie in de naburlanden, waarvoor kennelijk alleen het nieuwe Fonds bevoegd is, en de buitenlandse promotie in de andere landen, waarvoor het Fonds verplicht wordt samen te werken met de Vlaamse Dienst voor Buitenlandse Handel. Dat onderscheid komt niet tot uiting in de ontworpen bepaling.

Artikel 16.

1. De indeling in paragrafen is overbodig en mag wegvallen.

2. In paragraaf 3 schrijve men "nadere regels" in plaats van "verdere regels".

(1) Artikel 63, 46°, van het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994 voorziet ook voor de voorschotten verleend door onderhavig Fonds, in een vrijstelling van het voorafgaand visum van het Rekenhof ten belope van maximum 90 pct. van de aan het Fonds toegekende basisallocatie.

Artikel 17.

1. In de inleidende zin moet worden verwezen naar "artikel 14, § 2" in plaats van naar "artikel 16, § 2".

2. Luidens de commentaar bij de bepaling na het eerste gedachtenstreepje, is het de bedoeling het Fonds toe te laten een beroep te doen op derden, en dit tegen betaling van een vergoeding. Zulks komt slechts onrechtstreeks tot uiting in de tekst. Onder dit voorbehoud schrijve men :

"samenwerkingsverbanden sluiten met natuurlijke personen en privaatrechtelijke of publiekrechtelijke rechtspersonen;".

3. In de bepaling na het tweede gedachtenstreepje is sprake van "subsidies" en "toelagen". Algemeen wordt aanvaard dat een subsidie een financiële steun is die door de overheid wordt verleend, terwijl een toelage een gift in geld is of een toeslag op het inkomen van een persoon of organisatie (1). Vraag is derhalve of het woord "toelagen" hier terecht is gebruikt.

De verwijzing, in fine van dezelfde bepaling, naar "de voorwaarden gesteld in de reglementering terzake" is onvoldoende precies. Het ware beter te schrijven : "de voorwaarden bepaald door de Vlaamse Regering".

(1) Penninckx, W. en Buyse, P., Correct taalgebruik, 1991, p. 188.

Artikel 18.

Er is een discrepantie tussen de bepaling van artikel 18 en de commentaar bij dit artikel. Luidens het ontwerp kan het Fonds "roerende en onroerende goederen verwerven, vervreemden of er zakelijke rechten op vestigen", terwijl volgens de memorie van toelichting het Fonds "alle handelsdaden" mag stellen die nodig zijn om zijn taak te vervullen. Het komt de Vlaamse Regering toe tekst en commentaar met elkaar in overeenstemming te brengen.

Artikel 19.

1. Uit artikel 21, gelezen in het licht van de memorie van toelichting, blijkt dat de Consultatieve Raad voor de promotie van de produkten van de landbouw, tuinbouw en zeevisserij benevens een adviserende functie, een initiatiefrecht heeft met betrekking tot het vaststellen van verplichte bijdragen ten laste van natuurlijke personen of rechtspersonen die werkzaam zijn in de betrokken sectoren. Dat blijkt niet uit artikel 19.

2. De bevoegdheid van de Consultatieve Raad wordt door de decreetgever bepaald in artikel 19, tweede lid. Er is dan ook geen reden om het regelen van die bevoegdheid aan de Vlaamse Regering op te dragen. In het derde lid dient het woord "bevoegdheid" dan ook te worden geschrapt.

.../...

3. In het derde lid wordt niet bepaald hoe en in welke verhouding de sectoren van de landbouw, de tuinbouw en de zeevisserij in de Consultatieve Raad zullen worden vertegenwoordigd. Het komt de decreetgever toe op zijn minst de criteria aan te geven volgens welke de aanwijzing van de vertegenwoordigers van de verschillende sectoren zal gebeuren.

Artikel 20.

De opmerkingen onder de punten 2 en 3 bij artikel 19 gelden mutatis mutandis voor de regeling van de bevoegdheden van en de vertegenwoordiging van de betrokken sectoren in de permanente werkgroepen.

Artikel 21.

1. Luidens artikel 21 stelt de Regering, op voorstel van de Consultatieve Raad, het bedrag van de verplichte bijdrage, de wijze van inning, de bijdrageplichtigen, de tijdsduur en eventuele andere uitvoeringsbepalingen (lees : uitvoeringsmodaliteiten) van de bijdragen vast.

2. De bevoegdheid om heffingen als bedoeld in die bepaling op te leggen vindt het Gewest hetzij in artikel 110, § 2 (belastingen), hetzij in artikel 113 (retributies) van de Grondwet.

.../...

Uit die grondwetsbepalingen blijkt dat de gevallen waarin dergelijke heffingen kunnen worden opgelegd - ongeacht of het gaat om belastingen of retributies - bij decreet moeten worden vastgesteld.

Het decreet kan derhalve het bepalen van de gevallen waarin de verplichte bijdragen moeten worden betaald en het aanwijzen van de bijdrageplichtigen niet opdragen aan de Vlaamse Regering.

Hoewel de voornoemde grondwetsbepalingen een optreden van de decreetgever vereisen voor het invoeren zowel van belastingen als van retributies, vertonen beide soorten heffingen zodanig belangrijke verschillen dat voor ieder specifiek geval moet worden uitgemaakt om welke soort heffingen het gaat (1).

(1) Zie A. ALEN en B. SEUTIN, "De fiscale bevoegdheden van de Gemeenschappen en de Gewesten", T.B.P., 1989, p. 275 en 276, die volgende verschilpunten vermelden :

- a) in tegenstelling met de eigen fiscale bevoegdheid, moet de retributiebevoegdheid binnen de perken van de materiële bevoegdheid van het Gewest worden uitgeoefend;
- b) de retributies zijn niet onderworpen aan de mogelijke "voogdij" van de nationale wetgever;
- c) een retributie is niet onderworpen aan het annali-teitsbeginsel;
- d) ten slotte moet de bevoegde wetgever, wanneer het om een belasting gaat, zelf in de hoofdzakelijke regelen ervan voorzien, terwijl hij, in geval van retributie, zich ertoe kan beperken te bepalen in welke gevallen deze kan worden geheven, en de bevoegdheid om de nadere modaliteiten van de heffing te bepalen, kan opdragen aan het uitvoerend orgaan.

.../...

3. Aan de Raad van State is meegedeeld dat die verplichte bijdrage moet worden opgevat als een retributie ter vergoeding van een door de overheid gepresteerde dienst, te weten de inspanning van de overheid om de betrokken sectoren te promoten.

Algemeen wordt aangenomen dat van retributie enkel dan kan sprake zijn, als de heffing verschijnt als de geldelijke vergoeding van een dienst die de overheid presteert ten voordele van de heffingsplichtige individueel beschouwd. Er moet dus een vergoeding van kosten zijn en die kosten moeten veroorzaakt zijn door een aan de individuele heffingsplichtige bewezen dienst. Bovendien moet er een redelijke verhouding bestaan tussen, enerzijds, de waarde van de bewezen dienst en, anderzijds, de gevorderde retributie : bij gemis van een zodanige verhouding zou de retributie haar vergoedend karakter verliezen en van fiscale aard worden.

Er kan niet in redelijkheid worden staande gehouden dat de inspanningen die de overheid in het algemeen doet om de afzet van de produkten van landbouw, tuinbouw en zeevisserij te bevorderen, kunnen worden beschouwd als een dienst die de overheid presteert ten voordele van een individuele heffingsplichtige.

De bedoelde verplichte bijdrage moet derhalve worden aangemerkt als een belasting en niet als een retributie.

.../...

Daaruit volgt dat, zoals hiervoren (sub 2) reeds werd aangegeven, de decreetgever zelf in de wezenlijke regelingen van de in te voeren belasting moet voorzien, wat betekent dat de decreetgever zelf - en niet de Executieve bij delegatie - alle elementen moet vaststellen aan de hand waarvan de belastingschuld van iedere belastingplichtige kan worden bepaald, dit wel zeggen de grondslag, de aanslagvoet en de eventuele vrijstellingen.

Artikel 24.

Luidens dit artikel bepaalt de Vlaamse Regering de voorwaarden en modaliteiten

- 1º voor het opleggen van een administratieve geldboete in geval van niet of laattijdige betaling der verplichte bijdragen;
- 2º (voor) het aanrekenen van werkelijke of forfaitair vastgestelde kosten voor de inning van achterstallige bijdragen.

.../...

1. Zoals de Raad van State reeds herhaaldelijk heeft doen opmerken (1), dient met betrekking tot de vraag of de Gewesten bevoegd kunnen worden geacht om administratieve geldboeten op te leggen, voorbehoud te worden gemaakt, althans in zoverre die geldboeten - wegens de omvang ervan - met straffen moeten worden gelijkgesteld (2).

In die hypothese moet het opleggen van de administratieve geldboeten immers kunnen worden ingepast in de bevoegdheid welke de Gewesten ontleen aan artikel 11 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980.

In dat verband kan thans worden gewezen op het bepaalde in het tweede lid van dat artikel 11, zoals het

(1) Vergelijk de adviezen van de Raad van State nrs. L. 15.650/9 van 14 mei 1984 over een voorontwerp van decreet van de Waalse Gewestexecutieve "relatif aux déchets" (Doc. Cons. rég. wallon, 113 (1983-1984), nr. 1, p. 64); L. 15.929/9 van 15 oktober 1984 over een voorontwerp van decreet van de Waalse Gewestexecutieve "portant réglementation des entreprises de travail intérimaire et de la mise de travailleurs à la disposition d'utilisateurs par les services publics d'emploi"; L. 16.478/8 van 8 juni 1988 over een voorontwerp van "bosdecreet" van de Vlaamse Executieve; L. 19.098/9 over een voorontwerp van wet "houdende bepalingen betreffende het leefmilieu voor het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest"; L. 19.137/9 over een voorontwerp van decreet van de Waalse Gewestexecutieve "modifiant le décret du 5 juillet 1985 relatif aux déchets" en L. 19.371/1/8 van 6 oktober 1989 over een voorontwerp van decreet "houdende bepalingen tot uitvoering van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap".

(2) Doordat het vaststellen van het bedrag van de bedoelde geldboete aan de Vlaamse Regering wordt opgedragen (zie infra, 3), kan daarover in casu geen uitsluitsel worden gegeven.

werd gewijzigd door de bijzondere wet van 16 juli 1993, luidens hetwelk "het eensluidend advies van de Ministerraad is vereist voor iedere beraadslaging in de Gemeenschaps- of Gewestregering over een voorontwerp van decreet waarin een straf of een strafbaarstelling is opgenomen waarin Boek I van het Strafwetboek niet voorziet".

2. Aangezien het om boeten gaat, moet bovendien worden opgemerkt dat, ter voldoening aan de bepalingen van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, de beginselen van behoorlijke rechtsbedeling moeten worden nageleefd (1).

Daartoe moet de ontworpen regeling voorschrijven dat het vastgestelde feit aan de betrokkene moet worden medegedeeld, dat de verdachte moet worden verhoord, dat het feit als strafbaar moet worden gekwalificeerd en dat aan de verdachte de mogelijkheid moet worden geboden zijn verdediging voor te dragen en rechtsmiddelen uit te oefenen bij een onafhankelijk hoger rechtscollege tegen de beslissing van de bestuursambtenaar die de administratieve geldboete heeft opgelegd.

(1) In de zaak Oztürk (arrest van 21 februari 1984) waar het ging om een, overigens gedepenaliseerde, administratieve geldboete, heeft het Europees Hof voor de rechten van de mens gesteld, dat een als zodanig gekwalificeerde sanctie binnen het toepassingsgebied van het E.V.R.M. viel en, onder meer dat de geringe inzet van de procedure (een lichte boete) de bestrafte overtreding haar intrinsiek strafrechtelijk karakter, in de zin van het Verdrag, niet kon ontnemen.

3. Om verenigbaar te zijn met de beginselen inzake de bevoegdheidsverdeling tussen de decreetgever en de Gewestregering (zie de artikelen 19, § 1, en 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980) en ter inachtneming van het legaliteitsbeginsel inzake straffen en daarmee gelijk te stellen maatregelen, moeten in het ontworpen decreet zelf de "voorwaarden en modaliteiten" inzake het opleggen van de administratieve geldboete worden bepaald.

4. Uit de combinatie van de artikelen 23, 24 en 28 van het ontwerp volgt dat in geval van niet-betaling of van laattijdige betaling van de verplichte bijdragen van rechtswege een intrest van 1 pct. per maand verschuldigd is, een administratieve geldboete zou worden opgelegd, de kosten voor inning van de achterstallige bijdragen moeten worden betaald en bovendien een strafrechtelijke boete kan worden opgelegd.

Er dient met betrekking tot die regeling te worden gewezen op het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten dat in zijn artikel 14.7. elke cumulatie van straffen, zonder precisering van de aard of "orde" ervan, verbiedt. Zelfs indien volgens het Belgisch recht cumulatie van strafrechtelijke en administratieve boeten principieel zou zijn toegestaan, dan blijkt dat een dergelijk principe, wegens de rechtstreekse werking van een hogere internationale norm, niet meer zal mogen worden toegepast en evenmin in wetten of decreten zal mogen worden omgezet.

.../...

Artikel 26.

Gelet op de voorafgaande opmerking 1 bij afdeling 2, vervange men in dit artikel de verwijzing naar de bijzondere wet van 16 juli 1993 door een verwijzing naar artikel 26bis van de wet betreffende de afschaffing of de herstructurering van instellingen van openbaar nut en andere overheidsdiensten, gecoördineerd op 13 maart 1991.

Artikel 27.

Men vervange de woorden "misdrijven bepaald in artikel 29" door "misdrijven bepaald in artikel 28".

Artikel 28.

Volgens de tweede volzin van dit artikel is onder meer strafbaar, hij die niet of niet tijdig de voor de vaststelling van de verplichte bijdrage gevraagde aangifte doet. In het ontwerp is nergens sprake van die aangifte.

Volgens de gemachtigde is het de bedoeling de strafbaarstelling uit te breiden tot de overtredingen op de nog vast te stellen uitvoeringsbesluiten van het ontworpen decreet. Indien zulks de bedoeling is, moet de ontworpen bepaling in die zin worden herschreven.

Artikel 29.

Men schrijve "dit hoofdstuk" in plaats van "hoofdstuk IV - Landbouw".

.../...

Hoofdstuk V. - I.W.T.Artikel 30bis.

Dit artikel kan eenvoudiger worden gesteld als volgt :

"Artikel 21, § 2, van het decreet van 23 januari 1991 betreffende de oprichting van een Vlaams Instituut voor de bevordering van het wetenschappelijk-technologisch onderzoek in de industrie, gewijzigd bij het decreet van 25 juni 1992, wordt opgeheven met ingang van 1 januari 1992".

Het hoeft geen betoog dat in een nieuw decreet een bisartikel moet worden vermeden. Het wegwerken van de bisnummering zou evenwel in dit geval tot een zeer brede herziening van de nummering van de artikelen aanleiding geven. Als om andere redenen de nummering van het ontwerp wordt gewijzigd, zal men die gelegenheid aanwenden om "30bis" aan te passen.

Hoofdstuk VI. - Vennootschap zonder winstoogmerk "De Warande".Artikel 31.

Deze bepaling behoort niet tot die waarvoor door artikel 3, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State aan deze adviesbevoegdheid is verleend.

.../...

Hoofdstuk VII. - Leefmilieu.

Afdeling 1. - Afvalstoffen.

Artikelen 32 tot 34.

Volgens de memorie van toelichting strekken de wijzigingen welke deze artikelen beogen aan te brengen in artikel 47, § 2, 2°, van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen (1), er onder meer toe de term "voorsorteren" welke in de te wijzigen bepalingen wordt gebruikt "beter te definiëren in die zin dat het verlaagd tarief louter zou betrekking hebben op de reststoffen afkomstig van de voorsortering van SELECTIEF opgehaalde afvalstoffen".

In de ontworpen bepalingen wordt de voorwaarde dat de bedoelde afvalstoffen selectief moeten zijn ingezameld evenwel opgelegd, niet alleen wat de recyclageresidu's betreft van bedrijven die de afvalstoffen "voorsorteren", maar ook met betrekking tot de recyclageresidu's van bedrijven die de bedoelde afvalstoffen "gebruiken".

De vraag rijst derhalve of de ontworpen bepalingen op dat punt beantwoorden aan de bedoeling van de stellers van het ontwerp.

(1) Overeenkomstig de algemene opmerking 2 behoren deze wijzigingen te worden opgenomen in één wijzigend artikel, samen overigens met artikel 38bis van het ontwerp dat eveneens de wijziging van het voornoemde artikel 47 beoogt.

Afdeling 2. - Terugbetaling overnamelasten overeenkomstig de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging.

Artikelen 35 tot 38.

Met deze artikelen wordt beoogd te voorzien in een decretale machtiging van een aantal in concreto aangewezen uitgaven. Meer bepaald wordt in artikel 35 juncto de bijlage I bij het ontwerp een lijst vastgesteld van door de Vlaamse Milieumaatschappij terug te betalen investeringslasten en hebben de artikelen 36 en 37 betrekking op subsidiëringsbeloften voor bepaalde werken (1).

Deze bepalingen missen het algemeen normatieve karakter dat vereist is opdat de afdeling wetgeving van de Raad van State ervan kennis kan nemen.

Artikel 38bis.

Luidens het eerste lid van het ontworpen artikel 47, § 2bis, van het decreet van 2 juli 1981 worden de in paragraaf 2 van dat artikel 47 bedoelde milieuheffingen

(1) Opvallend is overigens dat bepaalde subsidiëringsbeloften zowel in artikel 36 als in artikel 37 worden vermeld.

"aangepast aan de inflatie". Luidens het tweede lid van de ontworpen bepaling worden de bedoelde heffingen "voor het jaar 1994 ... verhoogd met 2,5 %".

Het is niet duidelijk of met het eerste lid van de ontworpen bepaling alleen bedoeld wordt een periodieke (jaarlijkse ?) aanpassing van het bedrag van de bedoelde heffingen aan te kondigen - die dan telkens bij decreet zou worden vastgesteld -, dan wel of die bepaling ertoe strekt de Gewestregering te machtigen om de bedoelde "aanpassing aan de inflatie" te regelen.

In dat laatste geval dient, mede ter inachtneming van het legaliteitsbeginsel inzake belastingen, in de ontworpen bepaling zelf de concrete aanpassingsregeling te worden opgenomen, bijvoorbeeld door erin te bepalen dat de heffingen jaarlijks op een vaste datum worden aangepast aan de evolutie van het indexcijfer der consumptieprijzen en door de bedoelde bedragen te koppelen aan een bepaald basisindexcijfer.

Afdeling 3. - Overname personeel van het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie.

Artikel 39.

De overdracht van het personeel van het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie naar de Gewesten wordt

.../...

geregeld in het koninklijk besluit van 14 juli 1993. Artikel 4, § 1, van dat besluit bepaalt dat "naast hun hoedanigheid en hun graad, ... de aan een Gewest overgedragen wetenschappelijke personeelsleden hun dienst-, wetenschappelijke en geldelijke anciënniteit (behouden) en de niet-wetenschappelijke personeelsleden hun administratieve en geldelijke anciënniteit. ... (Zij) behouden ... ook de toelagen, vergoedingen of premies en andere voordelen waarop zij in het Instituut aanspraak konden maken overeenkomstig de reglementering die op hen van toepassing was".

Het derde lid van paragraaf 1 van artikel 39 van het ontwerp is een doublure van deze bepaling en moet derhalve worden geschrapt.

In de mate dat de overige bepalingen van artikel 39 betrekking hebben op aangelegenheden die krachtens artikel 87 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot de bevoegdheid van de Vlaamse Regering behoren, dienen ze eveneens uit het ontwerp te worden weggelaten.

Artikel 40.

Men vervange, duidelijkheidshalve, de woorden "het in § 1 vermelde personeel" door "het in § 1 van dat artikel vermelde personeel".

.../...

Afdeling 4. - Afvalwaterheffing.Artikel 41 (1).

1. De wijziging welke paragraaf 1 van dit artikel beoogt aan te brengen in artikel 35bis, § 3, van de wet van 26 maart 1971, strekt ertoe een interpretatieprobleem in verband met de grondslag van de heffing op de waterverontreiniging op te lossen.

Bedoeld wordt te verduidelijken dat de heffing wordt berekend, niet op basis van de hoeveelheid water verbruikt gedurende het kalenderjaar dat voorafgaat aan het heffingsjaar, maar op basis van het waterverbruik dat in het aan het heffingsjaar voorafgaand jaar werd gefactureerd, ongeacht of die factuur betrekking had op waterverbruik gedurende dat jaar of deels op het verbruik in het daaraan voorafgaand jaar.

Er moet in dat verband worden opgemerkt dat, om de bedoelde interpretatiemoeilijkheid weg te werken, allicht nog andere bepalingen van de wet van 26 maart 1971 zullen moeten worden aangepast. Dit lijkt bijvoorbeeld het geval te zijn met artikel 35quater, § 1, 1^o, van de wet, waarin sprake is van "water (dat werd afgenomen) ... op enig tijdstip gedurende het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar en waarbij het waterverbruik in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar ... minder dan 500 m³ bedroeg".

(1) Wat de geplogenheden inzake formele wetgevingstechniek betreft, wordt verwezen naar de algemene opmerking 2.

2. In het tweede lid van het ontworpen artikel 35ter, § 4 (artikel 41, § 2, van het ontwerp) vulle men de woorden "bij de aangifte te voegen" als volgt aan : "bij de aangifte bedoeld in artikel 35octies, § 1, te voegen".

3. In paragraaf 5 vervange men de in te voegen woorden "voor zover hij beschikt over de nodige gegevens" door "voor zover hij beschikt over de gegevens vereist voor de toepassing van deze berekeningsmethoden".

4. Het is de Raad van State niet duidelijk hoe de invoegingen bedoeld in paragraaf 8, eerste lid, en paragraaf 9 moeten gebeuren.

Het tweede lid van paragraaf 8 redigere men als volgt :

"In dezelfde bepaling wordt de zin "a : deze term is gelijk aan 0,825 voor het heffingsjaar 1992 en 1993." vervangen door "a : deze term is gelijk aan 0,825 voor de heffingsjaren 1992, 1993 en 1994."".

5.1. Wat de bepaling van paragraaf 14 betreft waarbij een "artikel 35quaterdecies.bis" wordt ingevoegd in de wet van 26 maart 1971, verwijst de Raad van State naar zijn in vorige adviezen gemaakte opmerking dat het ongewoon groot aantal in die wet ingevoegde specifieke bepalingen voor het Vlaamse Gewest en de dientengevolge te gebruiken ongewone

.../...

nummering van de artikelen, de noodzaak aantoonde om ter zake een volledig autonome - d.i. buiten de federale wetgeving staande - decretale regeling uit te werken (cf. advies L. 20.359/1/8 van 12 november 1990, Gedr. St., Vlaamse Raad, 1990-91, nr. 424/1, p. 121, en advies L. 21.545/1/8, Gedr. St., Vlaamse Raad, B.Z. 1992, nr. 186/1, p. 159).

5.2. Men schrijve in fine van paragraaf 1 van het ontworpen artikel 35quaterdecies.bis : "... voor de ingekohierde of in te kohieren heffingen met betrekking tot de heffingsjaren ...".

5.3.1. Men vervange de inleidende zin van paragraaf 2 van het ontworpen artikel 35quaterdecies.bis als volgt :

"Voor het verkrijgen van de in § 1 bedoelde opschorting van betaling, moet de heffingsplichtige het bewijs leveren dat :".

5.3.2. In de bepaling na het eerste gedachtenstreepje in diezelfde paragraaf 2 vervange men, naar analogie met wat verder in die paragraaf wordt bepaald, het woord "realiseren" door "aanvatten".

5.4. Wat paragraaf 3 van het ontworpen artikel 35quaterdecies.bis betreft, moet erop worden gewezen, eensdeels, dat niet wordt bepaald hoe de einddatum wordt vastgesteld van de periode waarvoor interest moet worden betaald en, anderdeels, dat moet worden gepreciseerd, zeker wat de reeds ingekohierde heffingen betreft, vanaf wanneer

.../...

de opschorting ingaat, met het oog op de vaststelling van de periode waarvoor interest verschuldigd is.

Bovendien rijst de vraag of niet moet worden voorzien in de mogelijkheid voor de heffingsplichtige om vervroegd af te zien van de opschorting van betaling.

5.5.1. In de inleidende zin van paragraaf 4 van het ontworpen artikel 35quaterdecies.bis vervange men het woord "Executieve" door "Vlaamse Regering".

5.5.2. In de bepaling na het eerste gedachtenstreepje van diezelfde paragraaf 4 vervange men de woorden "met akkoord van het Vlaamse Gewest" door "met akkoord van de hiervoren bedoelde ambtenaar" en de woorden "gerealiseerd heeft of zal realiseren" door "gerealiseerd heeft of zal aanvatten".

5.5.3. In het tweede lid van diezelfde paragraaf 4 vervange men in fine de zinsnede "vanaf de datum waarop huidige bepaling werd gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad" door "vanaf de datum waarop deze bepaling in het Belgisch Staatsblad wordt bekendgemaakt".

5.6.1. In paragraaf 5, tweede lid, van het ontworpen artikel 35quaterdecies.bis schrappe men de woorden "die zal adviseren of de in § 2 vermelde voorwaarden vervuld zijn".

5.6.2. In het vierde lid van diezelfde paragraaf 5 vervange men de woorden "de in vorige paragraaf bedoelde bijkomende inlichtingen" door "de in het vorige lid bedoelde bijkomende inlichtingen".

.../...

5.6.3. In het vijfde lid van dezelfde paragraaf vervangen de laatste volzin als volgt :

"Indien geen beslissing wordt genomen binnen de in het eerste lid bedoelde termijn, eventueel verlengd met toepassing van het vorige lid, wordt het verzoekschrift geacht te zijn ingewilligd".

6. Wat de bepaling van het ontworpen artikel 35ter, § 2, eerste lid, betreft (artikel 41, § 15, van het ontwerp), luidens welke "het bedrag van het eenheidstarief van de heffing ... jaarlijks (wordt) vermeerderd met de inflatie", wordt verwezen naar de opmerking die hiervoren werd gemaakt in verband met de analoge bepaling van artikel 38bis van het ontwerp.

Artikel 42.

1. In plaats van de bijzonder ingewikkelde en vanuit wetgevingstechnisch oogpunt ontoelaatbare techniek die in het eerste lid van paragraaf 1 van dit artikel wordt toegepast, kan het volstaan dat eerste lid als volgt te redigeren : "Artikel 41, § 2, heeft uitwerking op 1 januari 1992".

2. De overgangsregeling opgenomen in het tweede lid van paragraaf 1 kan beter worden toegevoegd aan het ontworpen artikel 35ter, § 4 (artikel 41, § 2, van het ontwerp).

.../...

3. Met het bepaalde in paragraaf 2 wordt beoogd de bijlage 2 bij de wet van 26 maart 1971 met terugwerkende kracht te wijzigen voor de periode van 1 januari 1991 tot 31 december 1991 om aldus de aanpassingen te regulariseren die met betrekking tot die periode ambtshalve werden doorgevoerd na de gedeeltelijke vernietiging van de bijlage door het Arbitragehof (arrest nr. 59/92 van 8 oktober 1992).

Zoals werd bevestigd door de gemachtigde ambtenaar wordt niet bedoeld de wijzigingen ongedaan te maken die in de bedoelde bijlage met ingang van 1 januari 1992 en 1 januari 1993 werden aangebracht door het decreet van 18 december 1992.

Men redigere bijgevolg die bepaling, die beter in een afzonderlijk artikel van het ontwerp zou worden opgenomen, als volgt :

"De bijlage 2 bij de wet van ..., gewijzigd bij het decreet van 21 december 1990, wordt met ingang van 1 januari 1991 en tot 31 december 1991 vervangen door de bijlage II gevoegd bij dit decreet".

De "bijlage A" bij het ontwerp dient te worden vernummerd tot "bijlage II".

.../...

Afdeling 5. - Milieuvergunningen.Artikel 43 (1).

1. In fine van het ontworpen artikel 2, 6°, van het decreet van 28 juni 1985 (artikel 43, 1°, van het ontwerp) vervange men de woorden "waar deze stoffen door bestemming aanwezig zijn." door "waar deze stoffen worden voortgebracht.".

2. Luidens het tweede lid van het ontworpen artikel 19bis, § 4, van het decreet van 28 juni 1985 (artikel 43, 5°, van het ontwerp) heeft het niet bijvoegen van het bewijs van de volledige betaling van de dossiertaks "van rechtswege de onvolledigheid van bedoelde vergunningsaanvraag tot gevolg".

Het is niet duidelijk hoe deze bepaling zich verhoudt tot de in het derde lid van de ontworpen paragraaf 4 opgenomen regeling en, inzonderheid, of de bedoelde "onvolledigheid van rechtswege" nog andere sancties kan hebben dan de in het derde lid bepaalde onontvankelijkheid van de vergunningsaanvraag (en van het beroep).

3. Het tweede lid van het ontworpen artikel 20 van het decreet van 28 juni 1985 (artikel 43, 7°, van het ontwerp)

(1) Ook wat dit artikel betreft, wordt verwezen naar de algemene opmerking 2.

moet volgens de gemachtigde ambtenaar als volgt worden gelezen :

"Met het oog op de bescherming van de mens en het leefmilieu kunnen deze milieuvoorwaarden bepalingen bevatten die de toelaatbaarheid van bepaalde inrichtingen in sommige gebieden beperken of verbieden".

4. Gelet op de in het ontworpen artikel 23bis (artikel 43, 9°, van het ontwerp) bepaalde mogelijkheid tot verlenging van de termijn waarbinnen uitspraak moet worden gedaan over het beroep, kan het aanbeveling verdienen in het ontwerp een artikel op te nemen waarbij in artikel 25, § 1, van het decreet van 28 juni 1985 de woorden "Wanneer binnen de vastgestelde termijn geen uitspraak is gedaan" worden vervangen door "Wanneer binnen de vastgestelde of de verlengde termijn geen uitspraak is gedaan".

5. Zoals werd bevestigd door de gemachtigde ambtenaar, dient het eerste lid van het ontworpen artikel 27, § 2 (artikel 43, 11°, van het ontwerp) te worden vervangen door de volgende twee leden :

"§ 2. In de andere gevallen moet de verandering worden meegedeeld aan de overheid die de vergunning heeft verleend.

Die overheid kan de verandering bij wege van aktename vergunnen".

.../...

Artikel 44.

Men redigere de eerste twee leden van dit artikel als volgt :

"De Vlaamse Regering bepaalt de datum van inwerkingtreding van artikel 43, 4°.

Artikel 43, 6° en 7°, hebben uitwerking op 1 september 1991".

Afdeling 6. - Aquafin.Artikel 45.

Luidens dit artikel wordt de Vlaamse Milieu-maatschappij gemachtigd haar exploitatiepersoneel ter beschikking te stellen van de N.V. Aquafin.

Die erg summiere bepaling dient op verscheidene punten te worden gepreciseerd. Zo moet worden verduidelijkt :

- voor welke opdrachten van de N.V. Aquafin personeel kan worden ter beschikking gesteld;
- om welke categorie van personeelsleden het concreet gaat;
- wat die "terbeschikkingstelling" voor de bedoelde personeelsleden van de Vlaamse Milieumaatschappij inhoudt

.../...

(meer bepaald of ze hun statuut, loopbaanmogelijkheden en bezoldigingsregeling bij de Maatschappij behouden, enz. ...).

Volgens de door de gemachtigde ambtenaar verstrekte toelichting zouden de nadere regelen van de voorgenomen terbeschikkingstelling worden vastgesteld in een overeenkomst die tussen de Vlaamse Milieumaatschappij en de N.V. Aquafin zou worden gesloten. Ook dat zou in het ontwerp met zoveel woorden moeten worden bepaald.

Artikel 46.

Men redigere de inleidende zin als volgt :

"Artikel 32septies van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, gewijzigd bij het decreet van 12 december 1990, wordt aangevuld met een § 3 luidend als volgt :".

Afdeling 7. - MINA-fonds.

Artikel 46bis.

1. Aangezien artikel 3, 7°, van het decreet van 23 januari 1991 niet werd gewijzigd, schrappe men in paragraaf 1 van dit artikel de zinsnede "zoals gewijzigd bij artikel 1 van het decreet van 25 juni 1992 houdende diverse bepalingen tot begeleiding van de begroting 1992".

.../...

2. Men redigere de bepaling van paragraaf 2 - die beter een tweede lid van dit artikel zou vormen - als volgt :

"Deze bepaling heeft uitwerking met ingang van 1 januari 1991".

Hoofdstuk VIII. - Huisvesting.

Artikel 47.

In het tweede lid van dit artikel, dat ertoe strekt een afwijking in te voeren van de in artikel 257, 4°, van het wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 opgenomen regeling inzake kwijtschelding of vermindering van de onroerende voorheffing, dient de zinsnede "voor zover het belastbare kadastraal inkomen ingevolge artikel 15, § 1, kan worden verminderd" te worden geschrapt.

Het voornoemde artikel 257, 4°, kan immers, luidens de uitdrukkelijke bewoordingen ervan, alleen toepassing vinden "voor zover het belastbare kadastraal inkomen ingevolge artikel 15 (van het wetboek) kan worden verminderd".

Het opnemen van die zinsnede in artikel 47, tweede lid, van het ontwerp is derhalve overbodig. Bovendien vermindert het de leesbaarheid van de ontworpen bepaling.

.../...

Artikel 51.

Luidens dit artikel heeft artikel 50 van het ontworpen decreet uitwerking met ingang van de dag waarop artikel 49 van het decreet van 25 juni 1992 houdende diverse bepalingen tot begeleiding van de begroting 1992 in werking is getreden.

In plaats van die moeilijk toegankelijke inwerking-tredingsregeling schrijve men eenvoudig : "Artikel 50 heeft uitwerking met ingang van 21 juli 1992".

Hoofdstuk IX. - Binnenlandse Aangelegenheden.Artikel 52.

In de inleidende zin schrijve men "... gemeente-financiën, ingevoegd bij het decreet van 23 oktober 1991, ...".

Artikel 53.

1. De inleidende zin dient als volgt te worden geredigeerd :

"Artikel 12 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 23 oktober 1991, wordt vervangen door de volgende bepaling :".

.../...

2. Gelet op het bepaalde in artikel 2, eerste lid, van het decreet van 20 december 1989, luidens hetwelk "het Vlaams Financieringsfonds voor de gemeenten" verder in dat decreet zal worden aangeduid als "het Fonds", hantere men ook in het ontworpen artikel 12 die korte term.

Artikel 54.

1. Men redigere de inleidende zin als volgt :

"In artikel 13 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 23 oktober 1991, worden de §§ 1, 3 en 4 vervangen als volgt :".

2. Ter wille van de overeenstemming met de terminologie gehanteerd in artikel 1 van de wet van 6 augustus 1993 betreffende de pensioenen van het benoemd personeel van de plaatselijke besturen, vervange men in de ontworpen paragraaf 1 de woorden "het gemeenschappelijk stelsel" door de woorden "het gemeenschappelijk pensioenstelsel van de lokale overheden".

3. De termen "De jaarlijkse bijdrage" (ontworpen paragraaf 1) en vooral "de pensioenbijdragen" (ontworpen paragraaf 3) kunnen tot verwarring aanleiding geven en worden best vervangen respectievelijk door de woorden "De jaarlijkse tussenkomst" en "de tussenkomsten van het Fonds in de pensioenlasten".

.../...

4.1. Het in artikel 54 opgenomen "Art. 5" moet het voorwerp uitmaken van een afzonderlijk artikel van het ontwerp.

4.2. De inleidende zin van dat artikel dient als volgt te worden gesteld :

"Artikel 14 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 23 oktober 1991, wordt vervangen door de volgende bepaling :".

4.3. Men late het ontworpen artikel 14 als volgt aanvangen : "De tussenkomsten van het Fonds in de pensioenlasten ... (voorts zoals in het ontwerp)".

Hoofdstuk X. - Openbare Werken.

Artikel 55.

1. In het advies L. 22.696/1/V van 31 augustus 1993 over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering "betreffende het toekennen van vergunningen, het vaststellen en het innen van retributies voor het privaat gebruik van het domein van de waterwegen en hun aanhorigheden, de zeewering en de dijken", heeft de Raad van State er onder meer op gewezen dat een aantal bepalingen van dat ontworpen besluit niet kunnen worden ingepast in de bevoegdheid die de Gewestregering ontleent aan de artikelen 40 en 41 van het decreet van 18 december 1992 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1993, omdat zij betrekking

.../...

hebben op ingebruiknemingen die niet als "privatief" kunnen worden aangemerkt in de zin van dat artikel 40 (1).

Om het opgeworpen wettigheidsbezwaar uit de weg te ruimen wordt in het ontworpen artikel 40, § 1, - naast het "privatief" gebruik - ook het "bijzonder" gebruik van de wegen, de waterwegen, de zeewering, de dijken en hun aanhorigheden onderworpen aan vergunning (en bijgevolg aan retributie).

Luidens de memorie van toelichting wordt met "bijzonder gebruik" bedoeld "dat één of meerdere particulieren of private rechtspersonen van het openbaar domein gebruik maken op een wijze die niet samenvalt met een normale publieke bestemming ervan".

Het wil de Raad van State voorkomen dat het invoegen van de in die zin te interpreteren term "bijzonder" gebruik in het voornoemde artikel 40, niet volstaat om een onbetwistbare rechtsgrond te bieden voor de bekritiseerde bepalingen van het ontworpen uitvoeringsbesluit.

(1) De bezwaren van de Raad van State hadden inzonderheid betrekking op het invoeren van retributies voor

- het gebruik als voet- en fietspad van de jaag- en voetpaden gelegen op het domeingoed;
- het aanbrengen van ramen, deuren en poorten in gevels of muren op de grens van het openbaar domein of op minder dan 1,90 m afstand van die grens;
- het rijden en parkeren op dijken, jaagpaden en zeedijken; en
- het gebruik van (ondergrondse) afvoerleidingen voor regen- en afvalwater.

.../...

Hoofdstuk XI. - Cultuur.

Afdeling 1.- Cultureel centrum "Koningslo".

Artikel 56.

1. Het is niet duidelijk waarom in het tweede lid wordt bepaald dat het cultureel centrum "Koningslo" "de doelstellingen (vervult) zoals omschreven in artikel 4 van het decreet van 24 juli 1991 betreffende de erkenning en subsidiëring van de nederlandstalige culturele centra die het culturele leven in de Vlaamse Gemeenschap bevorderen".

Indien daarmee bedoeld wordt dat, zoals in de memorie van toelichting is gesteld, de stad Vilvoorde het beheer van het cultureel centrum moet voeren met naleving van het decreet van 24 juli 1991, dan moet dit op een meer precieze manier in de tekst worden verwoord.

2. In het derde lid wordt gesteld dat de gemeenschaps-infrastructuur, nodig voor de uitoefening van de beheers-opdracht, tot wederopzegging ter beschikking van de stad Vilvoorde wordt gesteld "overeenkomstig artikel 5 van de wet van 16 juli 1973 waarbij de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen wordt gewaarborgd".

Artikel 5 blijkt evenwel ter zake niet van toepassing te zijn. De overheid stelt hier immers niet een infrastructuur ter beschikking "van een instelling met een

.../...

ideologische en filosofische strekking" maar van de stad Vilvoorde, die ideologisch en filosofisch neutraal moet zijn. De verwijzing naar artikel 5 van de cultuurpactwet dient dan ook te worden geschrapt.

Afdeling 2.- Culturele centra.

Artikel 58.

Dit artikel strekt ertoe artikel 55 van het decreet van 18 december 1992 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1993 op te heffen.

Aangezien evenwel de bepaling die het voorwerp was van dat artikel 55, met terugwerking tot op de datum van inwerkingtreding van dat artikel, wordt vervangen door artikel 59 van het ontwerp, is die opheffing overbodig.

Artikel 58 moet derhalve worden geschrapt.

Artikel 59.

1. Het ontworpen artikel 9, § 2, van het decreet van 24 juli 1991 strekt ertoe het forfaitair bedrag dat als personeelstoelage aan de culturele centra wordt toegekend, ter uitvoering van de collectieve overeenkomst voor het personeel van de lokale en regionale besturen, te koppelen aan het indexcijfer van de consumptieprijzen, waarbij de index van de maand december 1994 met 100 wordt gelijkgesteld. In

.../...

de mate dat in de ontworpen regeling het forfaitair bedrag niet wordt vermeld, ontbreekt de grondslag waarop de berekening moet worden uitgevoerd. De ontworpen bepaling behoort dan ook met de thans in artikel 9, § 2, vermelde of met andere forfaitaire bedragen te worden aangevuld.

2. De inleidende zin moet worden aangevuld als volgt :

"... in de Vlaamse Gemeenschap bevorderen, gewijzigd bij het decreet van 18 december 1992, wordt, met ingang van 20 oktober 1991, vervangen door de volgende bepaling : ...".

3. Men redigere het tweede lid van het ontworpen artikel 9, § 2, duidelijkheidshalve als volgt :

"Voor de toepassing van het eerste lid geldt het indexcijfer van de maand december 1994 als basis 100".

Afdeling 3. - Opschorting van boekentoelagen voor de bibliotheken erkend onder de wet van 1921.

In het opschrift van afdeling 3 moeten de datum en het opschrift van "de wet van 1921" worden vermeld; men schrijve dus : "... de wet van 17 oktober 1921 betreffende de openbare bibliotheken".

.../...

Artikelen 60 en 61.

Volgens de memorie van toelichting strekken de artikelen 60 en 61 ertoe aan de bibliotheken die op grond van de wet van 17 oktober 1921 betreffende de openbare bibliotheken zijn erkend en hun erkenning als gevolg van de opheffing van die wet op 1 januari 1995 zullen verliezen, voor het jaar 1994 elke subsidie voor het aankopen van boeken te ontzeggen. Daartoe worden de wijzigingen die in de artikelen 20 en 21 van het koninklijk besluit van 19 oktober 1921 betreffende de dienst der openbare boekeringen werden aangebracht, opgeschort.

Vraag is of die werkwijze wel het daartoe geëigende procédé vormt. Vooreerst doet de opschorting van een wijzigende bepaling de gewijzigde bepaling herleven. Zoals zij is geconcipieerd ontbreekt daarenboven aan de opschorting een essentieel element, namelijk de vermelding van de duur waarvoor zij geldt. Ten slotte is het niet aangewezen een reglementsbeepaling te wijzigen bij decreet.

Om al deze redenen verdient het aanbeveling artikel 13, § 1, van het decreet van 19 juni 1978 aan te vullen, zodat het van toepassing blijven van de wet van 17 oktober 1921 en van de uitvoeringsbesluiten ervan gemoduleerd wordt. De artikelen 60 en 61 van het ontwerp kunnen dan in hun huidige redactie worden weggelaten.

Voorgesteld wordt artikel 60 als volgt te redigeren :

.../...

"Art. 60. Artikel 13, § 1, eerste lid, van het decreet van 19 juni 1978 betreffende het Nederlandstalige openbare bibliotheekwerk, gewijzigd bij het decreet van 21 december 1990, wordt aangevuld als volgt :

"behoudens wat de subsidies voor de aankoop van boeken betreft die wegvallen tijdens het laatste jaar"".

Afdeling 4. - BRTN.

Artikel 62.

De ontworpen regeling strekt ertoe de Vlaamse Regering te machtigen ieder jaar een gedeelte van de aanvullende BRTN-dotatie aan te wijzen dat aan de gemachtigde derden wordt toegekend (1). De verdeling van het aangewezen gedeelte over de derden wordt aan de BRTN overgelaten (2).

Een dergelijke regeling is om verschillende redenen af te wijzen.

(1) Daarmee wordt teruggekeerd naar de regeling van het decreet van 28 december 1979 houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen, meer bepaald artikel 29. Maar dat artikel bevatte wel een aantal parameters voor de berekening van de dotatie van de derden.

(2) Het was uitdrukkelijk de bedoeling van de indieners van het voorstel dat aan de basis van het decreet van 27 maart 1991 ligt, om de band tussen de BRT en de derden losser te maken (Gedr. St., Vlaamse Raad, 1989-90, nr. 349/1, p. 4).

Vooreerst was het de bedoeling van de decreetgever om de BRTN met het decreet van 13 juni 1990 - de regeling werd later overgenomen in het decreet van 27 maart 1991 houdende het statuut van de Nederlandse Radio- en Televisie-uitzendingen in België, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap - meer zekerheid te bieden wat de dotatie betreft (1). Door de Vlaamse Regering te machtigen ieder jaar een niet vooraf bepaald gedeelte van de dotatie voor de derden te bestemmen, wordt aan die bedoeling afbreuk gedaan.

Ten tweede kan het bezwaarlijk aan de BRTN overgelaten worden om dat deel over de verschillende derden te verdelen. Die bevoegdheid komt de Vlaamse Regering toe.

Die bezwaren kunnen worden uit de weg geruimd door artikel 17 van het decreet van 27 maart 1991 te wijzigen, zodat de BRTN-dotatie verminderd wordt met het deel dat nodig is om de derden te subsidiëren. Aan de Vlaamse Regering kan dan de zorg worden gelaten, zoals in artikel 23, § 9, van het decreet is bepaald, de dotatie te verdelen over de derden.

Artikel 63.

Dit artikel zou beter als volgt worden geredigeerd :

(1) Gedr. St., Vlaamse Raad, 1989-90, nr. 306/1, p. 1.

"Art. 63. In afwijking van artikel 17, § 4, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 1 juli 1992, wordt de aanvullende dotatie voor het begrotingsjaar 1994 vastgesteld op 213.700.000 frank".

Afdeling 5.- Centrum voor Amateurkunsten.

Artikel 64.

In het decreet moeten alleen de principes van de regeling worden opgenomen; de concrete uitvoering - onder meer het kiezen van een vestigingsplaats - kan aan de Vlaamse Regering worden overgelaten. Het volstaat dus te schrijven :

"Er wordt een centrum voor amateurkunsten opgericht, hierna CvA te noemen".

Artikel 66.

1. In paragraaf 2 dient men te verwijzen naar artikel 65 (niet : 66).

2. De opmerking die onder punt 2 bij artikel 56 is gemaakt met betrekking tot de toepassing van artikel 5 van de cultuurpactwet van 16 juli 1973 dient hier mutatis mutandis te worden herhaald : de v.z.w. CvA is de beheersvorm van een door de overheid opgerichte instelling en niet

.../...

een instelling met een bepaalde ideologische of filosofische strekking. Artikel 5 is dan ook niet van toepassing, zodat de verwijzing ernaar ook hier moet worden weggelaten.

Afdeling 6.- Volksontwikkeling.

Artikelen 68 tot 72.

De bepalingen van afdeling 6 voorzien in een opschorting van de uitvoeringsmachtiging van erkennings- en subsidiëringsregelingen in de culturele sector. Die opschorting, waarvan de termijn niet wordt bepaald, heeft betrekking op de aanvragen ingediend in de periode van 1 mei 1993 tot 31 december 1994.

Indien met de ontworpen regeling een tijdelijke opschorting van de erkenningen voor de sinds 1 mei 1993 ingediende aanvragen wordt beoogd, kan worden overwogen artikel 68 duidelijkheidshalve te stellen als volgt :

"Art. 68. De procedure voor erkenning als sociaal-cultureel vormingswerk voor volwassenen in de zin van het decreet van 4 juli 1975 houdende ..., wordt tot 31 december 1994 opgeschort voor de aanvragen ingediend vanaf 1 mei 1993".

De artikelen 69 tot 72 dienen dan op een analoge wijze te worden aangepast.

.../...

Hoofdstuk XII. - Onderwijs.Artikel 74.

Aan de Raad van State is meegedeeld dat met de in artikel 74 aan de Vlaamse Regering verleende delegatie wordt beoogd het aantal toelatingen tot de proeftijd en het aantal vaste benoemingen in bepaalde onderwijsinstellingen en psycho-medisch-sociale centra te beperken, zulks naar het voorbeeld van hetgeen in artikel 87 van het decreet van 28 april 1993 betreffende het onderwijs-IV, met betrekking tot het hoger onderwijs buiten de universiteit is gesteld.

In tegenstelling tot genoemd artikel 87 is artikel 74 van het ontwerp een permanente bepaling; in een beperking in de tijd is althans niet uitdrukkelijk voorzien.

De beperking waarvan sprake in artikel 74, eerste lid, concretiseert zich blijkbaar uitsluitend in het vaststellen van de maxima bedoeld in het tweede lid van het artikel. Dat kan wel leiden tot een benoemingsstop. Mede daarmee rekening gehouden zullen - om volkomen bestaanbaar te zijn met het in artikel 17, § 5, van de Grondwet, vervatte legaliteitsbeginsel - in het ontwerp best minstens de criteria worden aangegeven op basis waarvan de Vlaamse Regering de haar toebedeelde bevoegdheid kan aanwenden.

Uiteraard zal men zowel bij het inschrijven van de criteria in het ontwerp, als bij het vaststellen van de maxima op basis van die criteria, oog moeten hebben voor de regel van de gelijkheid.

.../...

Voorts dient men, gelet op de aan de Raad van State verstrekte toelichting, in het tweede lid van artikel 74 te schrijven : "Ze kan daartoe, hetzij bij algemene maatregel, hetzij per inrichtende macht, ...".

Nog in het tweede lid dient tevens van de toelating tot de proeftijd melding te worden gemaakt.

Hoofdstuk XIII. - Ambtenarenzaken.

Artikel 75.

Het zou de rechtszekerheid ten goede komen mocht een nadere omschrijving van de in artikel 75, § 1, beoogde bepalingen kunnen worden gegeven. Aan de Raad van State is, wat dat punt betreft, meegedeeld dat een lijst van dergelijke bepalingen aan de memorie van toelichting zal worden toegevoegd (1). Met name wat de beoogde contracten betreft, beschikt de Raad van State niet over de nodige gegevens om uit te maken of al dan niet rechtmatig in lopende overeenkomsten wordt ingegrepen.

(1) In die lijst zouden bijvoorbeeld ook bepalingen inzake subsidieregeling, waarin een verwijzing als bedoeld in artikel 75, § 1, van het ontwerp, voorkomt, worden opgenomen (zie onder meer artikel 30 van het besluit van de Vlaamse Regering van 21 december 1983 houdende de voorwaarden inzake erkenning en subsidiëring van voorzieningen inzake kinderopvang; artikel 16 van het besluit van de Vlaamse Regering van 18 juli 1990 houdende de voorwaarden inzake erkenning en subsidiëring van integratiecentra voor migranten; artikel 11 van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 1990 houdende de voorwaarden inzake erkenning en subsidiëring van de jongerenadviescentra).

Gelet op de algemene draagwijdte welke volgens de gemachtigde van de Vlaamse Regering aan artikel 75, § 1, eigen is, zou die bepaling voor het overige beter als volgt aanvangen : "De voorzieningen in wet, decreet, besluit of contract waarin wordt verwezen naar de loopbanen ... (voorts zoals in het ontwerp)".

De bepaling kan uiteraard geen effect sorteren in voor de rechter hangende geschillen. Gelet op de rechtspraak van het Arbitragehof (zie onder meer arrest nr. 46 van 11 februari 1988) kan het daarom aanbeveling verdienen artikel 75, § 1, van het ontwerp als volgt te laten beginnen :

"§ 1. Onverminderd de krachtens artikel 94 van de Grondwet door de wet georganiseerde rechtsbescherming worden de voorzieningen ... (voorts zoals zoëven is aangegeven)".

Met betrekking tot het bepaalde in artikel 75, § 2, werd door de gemachtigde van de Vlaamse Regering verduidelijkt dat deze een nieuwe regeling, zijnde een aanpassing van het refertebedrag, zal kunnen invoeren per openbare instelling of dienst, met toepassing van de in voorkomend geval voorgeschreven regelen van advies, overleg of onderhandeling.

.../...

Hoofdstuk XIV. - Monumentenzorg.

Voorafgaande opmerkingen.

1. De bepalingen van de artikelen 76 tot 78 wijzigen, althans impliciet, de regelingen die zijn vervat
 - in het besluit van de Vlaamse Executieve van 5 juni 1991 tot het instellen van een restauratiepremie (1);
 - in het besluit van de Vlaamse Executieve van 16 september 1992 tot vaststelling van een restauratiepremie; en
 - in het besluit van de Vlaamse Executieve van 3 februari 1993 tot vaststelling van een restauratiepremie voor werken aan beschermde monumenten ondernomen door of op initiatief van regionale of lokale besturen.

In dat verband dient eraan te worden herinnerd dat het vanuit wetgevingstechnisch oogpunt af te raden is een besluit te wijzigen bij decreet. De ontworpen bepalingen zouden dan ook beter bij wege van besluit van de Vlaamse Regering worden ingevoegd in de besluiten die zij wijzigen.

Indien de decreetgever meent de bepalingen zelf te moeten vaststellen, dan zouden ze beter worden ingepast in

(1) Artikel 9 van het besluit van 16 september 1992 heeft het besluit van 5 juni 1991 opgeheven. Op grond van artikel 10 blijft dit laatste besluit evenwel van kracht voor de restauratiepremies waarvoor de kredieten werden vastgelegd vóór het in werking treden van het besluit van 16 september 1992.

artikel 11 van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten.

2. Artikel 76 van het ontwerp heeft een retroactieve werking doordat het van toepassing zal zijn op restauratiedossiers die dateren van vóór 16 september 1992. Tegen die retroactiviteit bestaat geen bezwaar aangezien de bepaling geen belastende maatregel voor de premieaanvragers inhoudt en zij niet raakt aan door hen verkregen rechten.

3. Een aantal bepalingen - met name de artikelen 76, § 2, 77 en 78, § 1 - zijn zo algemeen geformuleerd dat zij twijfel doen rijzen over hun toepassingsgebied. Het is inzonderheid niet duidelijk of het gaat om restauratiepremies toegekend op grond van de besluiten van 5 juni 1991, 16 september 1992 of 3 februari 1993.

Het ontwerp dient daaromtrent uitsluitel te geven.

Artikel 77.

Volgens de memorie van toelichting is het voorafgaand akkoord van de minister of zijn gemachtigde vereist voor het in aanmerking nemen van de gecompenseerde meer- en bijwerken. Dit blijkt niet uit de ontworpen bepaling.

.../...

Artikel 78.

1. Gelet op de commentaar in de memorie van toelichting kan het aanbeveling verdienen paragraaf 1 duidelijkheidshalve te redigeren als volgt :

"§ 1. Wanneer een premienemer, vooraleer de restauratiepremie definitief is toegekend, werken uitvoert voor meer dan een vijfde van het bedrag waarop de restauratiepremie is berekend, wordt hij ambtshalve geacht aan de premie te verzaken".

2. Vermits de verplichting om de globaliteit van de restauratiewerken uit te voeren opgenomen is in de besluiten van 16 september 1992 en 3 februari 1993, ware het juister paragraaf 2 te redigeren als volgt :

"§ 2. De premienemer die niet voldoet aan artikel 2, 1°, van het besluit van de Vlaamse Executieve van 16 september 1992 tot vaststelling van een restauratiepremie of aan artikel 3, 1°, van het besluit van de Vlaamse Executieve van 3 februari 1993 tot vaststelling van een restauratiepremie voor werken aan beschermde monumenten ondernomen door of op initiatief van regionale of lokale besturen, wordt ambtshalve geacht aan de premie te verzaaken".

.../...

Hoofdstuk XV. - Financiën.Afdeling 1. - Onroerende voorheffing.Artikelen 79 en 80.

Zowel artikel 79 als artikel 80 van het ontwerp strekken tot het wijzigen van artikel 253 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992. De beide bepalingen worden dan ook, om wetgevingstechnische redenen, beter in één artikel samengevoegd. Daarenboven hoort de bepaling welke door artikel 79 van het ontwerp als een 4^o aan artikel 253 van het voornoemd wetboek wordt toegevoegd, meer thuis in een apart tweede lid van het laatstgenoemd artikel, gelet op de draagwijdte van de nieuwe bepaling. Tevens moet het ontwerp ervan doen blijken dat de wijzigingen artikel 253 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen "1992" betreffen, en wordt artikel 103 van het decreet van 25 juni 1992 voor alle duidelijkheid beter uitdrukkelijk opgeheven.

Rekening gehouden met hetgeen voorafgaat, wordt voorgesteld de artikelen 79 en 80 van het ontwerp in één bepaling samen te voegen, luidend als volgt :

"Artikel (79). § 1. In artikel 253 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992 worden, wat het Vlaamse Gewest betreft, de volgende wijzigingen aangebracht :

1^o na het 1^o wordt een 1^{obis} toegevoegd, luidend als volgt :
... (voorts zoals in artikel 80 van het ontwerp);

2º een tweede lid wordt toegevoegd, luidend als volgt :
... (tekst van het ontworpen 4º).

§ 2. Artikel 103 van het decreet van 25 juni 1992 houdende diverse bepalingen tot begeleiding van de begroting 1992 wordt opgeheven".

Afdeling 2. - Thesaurie.

Artikelen 81 en 82.

Deze artikelen moeten worden samengelezen met het bepaalde in artikel 1 van het decreet van 30 juni 1993 houdende maatregelen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 1993 en zouden om die reden beter in dat decreet worden geïntegreerd.

Artikel 83.

Artikel 83 van het ontwerp voorziet in een afwijking van artikel 34, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de rijkscomptabiliteit. In de huidige stand van wetgeving verzet artikel 71, § 1, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten zich tegen een dergelijke afwijking.

Het voornoemde artikel 71, § 1, stelt immers wat volgt :

.../...

"Tot de inwerkingtreding van de wet bedoeld in artikel 50, § 2, zijn de vigerende bepalingen betreffende de organisatie van de controle van het Rekenhof en de controle op het verlenen en het gebruik van subsidies, evenals de bepalingen inzake de rijkscomptabiliteit, onverminderd hetgeen in § 2 omtrent artikel 32bis van de wet van 28 juni 1963 tot wijziging en aanvulling van de wetten op de rijkscomptabiliteit is gesteld, van overeenkomstige toepassing op de Gemeenschappen en de Gewesten".

Tot heden is de in artikel 50, § 2, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 bedoelde wet nog niet vastgesteld.

Artikel 84.

Teneinde duidelijker van de aard van de betrokken fondsen te doen blijken, schrijve men in paragraaf 1 :

"... wordt een fonds in de zin van artikel 45, § 1, van de gecoördineerde wetten op de rijkscomptabiliteit opgericht, onder de benaming "Fonds voor de vervreemding van onroerende goederen", hierna "het Fonds" te noemen".

In fine van de eerste zin van paragraaf 2 leze men : "... uit het vervreemden van onroerende goederen die door het departement worden beheerd".

In paragraaf 3 schrijve men beter "worden aangewend voor" en leze men, "voor de verwerving, de uitrusting, de geschiktmaking en het onderhoud van onroerende goederen".

.../...

Hoofdstuk XVI. - Welzijn.Artikel 85.

Luidens artikel 3, eerste lid, van het decreet van 31 juli 1990 tot instelling van een Bijzonder Fonds voor maatschappelijk welzijn, wordt de dotatie voor dat Fonds "elk jaar ... vastgesteld op een bedrag dat gelijk is aan de dotatie van het vorige jaar, aangepast met een evolutiepercentage".

In het tweede lid van artikel 3 wordt de dotatie voor het jaar 1990 bepaald op 1.705.085.000 fr. Het derde lid bevat de formule voor de berekening van het evolutiepercentage.

Artikel 85 van het ontwerp strekt ertoe, in afwijking van de hiervoren aangehaalde bepalingen van artikel 3, de dotatie voor het jaar 1994 forfaitair vast te stellen op 1.943.500.000 fr.

Luidens de memorie van toelichting komt de ontworpen bepaling erop neer dat "het basisbedrag wordt aangepast, waardoor een structurele besparing van 100 miljoen gerealiseerd wordt".

Uit die toelichting lijkt te moeten worden afgeleid dat bedoeld wordt het in artikel 3, tweede lid, van het decreet van 31 juli 1990 bepaald bedrag van 1.705.085.000 fr. (dotatie 1990), op basis waarvan totnogtoe

.../...

de dotatie voor de volgende jaren werd berekend, vanaf 1994 - en voor de berekening van de dotatie voor 1995, 1996, ... - te vervangen door 1.943.500.000 fr.

Indien dat inderdaad de bedoeling is van de stellers van het ontwerp, dan wordt terecht het tweede lid van het meergenoemd artikel 3 vervangen door de ontworpen bepaling.

Wordt integendeel bedoeld alleen voor de dotatie van het jaar 1994 af te wijken van de regeling van artikel 3 van het decreet van 31 juli 1990 en wil men de mogelijkheid openhouden om voor de dotatie voor het jaar 1995 en volgende terug te vallen op die regeling, dan dient de ontworpen bepaling als een vijfde lid te worden toegevoegd aan artikel 3 en zou ze beter als volgt worden geredigeerd :

"In afwijking van de vorige leden wordt voor het jaar 1994 de dotatie vastgesteld op 1.943.500.000 frank".

Artikel 86.

1. Overeenkomstig de algemene opmerking 2, dienen de paragrafen 1 en 2 van dit artikel, die ertoe strekken wijzigingen aan te brengen in verschillende artikelen van het decreet van 27 juni 1990, in afzonderlijke artikelen te worden opgenomen.

.../...

2. In de inleidende zin van paragraaf 1 dienen de woorden "artikel 52, eerste lid" te worden vervangen door "artikel 52". Dat artikel 52 bestaat immers slechts uit één lid.

3. In het ontworpen artikel 52 dienen de woorden "overeenkomstig artikel 21 goedgekeurde begroting" te worden geschrapt.

Artikel 87.

Luidens dit artikel wordt, in afwijking van het bepaalde in artikel 6 van het decreet van 31 juli 1990 tot instelling van een Vlaams Fonds voor de integratie van kansarmen, de lijst van de gemeenten die voldoen aan de voorwaarden bepaald in artikel 5 van dat decreet slechts voor één jaar (1994) vastgesteld en niet voor twee jaar.

Het verdient de voorkeur de ontworpen bepaling als artikel 6ter in het decreet van 31 juli 1990 in te voegen en artikel 6bis, dat betrekking heeft op de lijst van de gemeenten vastgesteld voor 1993, in het decreet te behouden.

.../...

Hoofdstuk XVII.- Ruimtelijke ordening.

Voorafgaande opmerkingen.

1. Men zal vaststellen dat de in hoofdstuk XVII opgenomen bepalingen geen begrotingsbegeleidende maatregelen bevatten. Het gaat bij uitsluiting om het vaststellen van organieke regelen omtrent een gewestaangelegenheid. Gelet op het bepaalde in de artikelen 19, § 1, en 50 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 waren die artikelen beter in een apart ontwerp opgenomen.

2. De bepalingen van hoofdstuk XVII wijzigen diverse artikelen van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw. Tot heden werden die wijzigingen, wat het Vlaamse Gewest betreft, gegroepeerd in een afzonderlijke titel V van die wet, onder het opschrift "Aanvullende bepalingen voor het Vlaamse Gewest". Met het thans voorliggend ontwerp van decreet wordt, op artikel 88 na, van die werkwijze afgeweken. Het zou de eenvormigheid, derhalve de duidelijkheid van de regelgeving, ten goede komen zo de logica van de tot heden gehuldigde werkwijze in het voorliggend ontwerp werd doorgetrokken en de formulering van de artikelen 89 tot 98 dienovereenkomstig werd aangepast.

Artikel 88.

1. Het nieuwe artikel 89 beoogt artikel 2, § 2, van de wet van 29 maart 1962 te vervangen door de volgende bepaling :

.../...

"De ontwerpen van streek- of gewestplannen die door de Vlaamse Regering voorlopig zijn vastgesteld hebben slechts bindende en verordenende kracht binnen de grenzen bepaald in de artikelen 45 en 46 van deze wet".

Het bestaande artikel 2, § 2, van de wet, luidt als volgt :

"Dezelfde bindende en verordenende kracht (1) hebben de ontwerpen van streek- of gewestplannen die door de Minister voorlopig zijn vastgesteld. Het ministerieel besluit schorst de uitwerking van de vroeger vastgestelde of goedgekeurde plannen van aanleg in zoverre de voorschriften ervan niet meer in overeenstemming zijn met deze ontwerpen".

Nieuw in vergelijking met de bestaande tekst van artikel 2, § 2, is de verwijzing naar de artikelen 45 en 46 van de wet. Uit die verwijzing moet blijkbaar worden afgeleid dat vergunningen, andere dan bouw- en verkavelingsvergunningen (bijvoorbeeld een milieuvergunning), niet meer op grond van een ontwerp-gewestplan zullen kunnen worden geweigerd.

2. Artikel 2 van de wet van 29 maart 1962 werd, wat het Vlaamse Gewest betreft, aangevuld door artikel 87 van die wet. Het ware logischer de wijzigingen welke artikel 88 van het ontwerp in artikel 2 van de wet beoogt aan te brengen, onmiddellijk op artikel 87 van de wet te laten

(1) Bedoeld wordt de bindende en verordenende kracht van de streek-, gewest- en gemeentepannen.

aansluiten als een artikel 87bis. Daartoe kan de redactie van artikel 88 van het ontwerp als volgt worden aangepast :

"Artikel 88.-

In de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedebouw wordt een artikel 87bis ingevoegd, luidend als volgt :

"Artikel 87bis. In hetzelfde artikel 2 worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° In § 1 worden de woorden "De Koning" vervangen door de woorden "De Vlaamse Regering";

2° § 2 wordt vervangen door de volgende bepaling :

"De ontwerpen van streek- of gewest-plannen ... (voorts zoals in het ontwerp)".

Artikel 89.

1. Aan de Raad van State is meegedeeld dat in paragraaf 1 de woorden "... , dat steeds wordt opgesteld en ontworpen door de Administratie Ruimtelijke Ordening" beogen tot uitdrukking te brengen dat de voornoemde Administratie in elk geval de verantwoordelijkheid voor het opstellen en het ontwerpen van het ontwerp-gewestplan draagt ook al wordt op bijvoorbeeld een privaat studiebureau een beroep gedaan. Die bedoeling blijkt niet uit de tekst van het ontwerp en

.../...

behoeft, minstens in de memorie van toelichting, te worden verduidelijkt.

Nog in paragraaf 1 schrijve men "Belgisch Staatsblad" voluit.

2. De in paragraaf 3, eerste lid, beoogde termijn kan op een meer klare wijze worden aangegeven door de woorden "vanaf de einddatum van het openbaar onderzoek" te vervangen door de woorden "na het verstrijken van de termijn bedoeld in § 2". In dat geval dient paragraaf 4 op een zelfde wijze te worden aangepast.

3. De termijn waarover de Regionale Commissie van Advies beschikt om advies uit te brengen, gaat in op dezelfde dag als de termijn binnen welke de bestendige deputatie en de gemeenteraad over het ontwerp-plan dienen te adviseren. Zo het de bedoeling is dat ook de adviezen van de bestendige deputatie en de gemeenteraad aan de Regionale Commissie moeten worden meegedeeld, dient dit met zoveel woorden in artikel 89, § 4, van het ontwerp tot uitdrukking te worden gebracht.

4. In paragraaf 5 kunnen de woorden "bevoegd voor Ruimtelijke Ordening" worden geschrapt. Dat is ook het geval in paragraaf 8, eerste lid.

.../...

5. De tweede volzin van paragraaf 6 wordt, gelet op de inhoud ervan, beter in een afzonderlijke paragraaf opgenomen. Uiteraard zullen de erop volgende paragrafen dan moeten worden vernummerd.

6. Naar analogie met de bij de paragrafen 3, eerste lid en 4, gemaakte opmerking, leze men in paragraaf 7, eerste lid : "... binnen een termijn van 180 dagen na het verstrijken van de termijn bedoeld in § 2 behoudens ...".

Ermee rekening gehouden dat het advies van de Regionale Commissie een niet bindend karakter heeft, ware het tweede lid van paragraaf 7 beter gesteld als volgt :

"Wanneer de Regionale Commissie van Advies haar advies niet binnen de voorgeschreven termijn heeft uitgebracht, wordt eraan voorbijgegaan en stelt de Vlaamse Regering het plan vast".

Een beslissing als die bedoeld in paragraaf 7, derde lid, is voldoende gemotiveerd wanneer de motivering op een "afdoende" wijze is geschied in de zin van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Derhalve is er geen reden om in het derde lid van paragraaf 7 het woord "grondig" te behouden, temeer daar het beoordelen van de deugdelijkheid van de motivering aan de rechter toekomt.

.../...

7. Paragraaf 8, eerste lid, voorziet in de mogelijkheid van het verlengen van de termijn binnen welke de Vlaamse Regering het plan dient vast te stellen. Die termijn wordt bepaald in paragraaf 7, eerste lid. Het ware derhalve logischer het eerste lid van paragraaf 8 aan paragraaf 7 toe te voegen als een afzonderlijk tweede lid.

In paragraaf 8, tweede lid, worden de woorden "herneemt het bestaande gewestplan zijn volledige rechtskracht" beter vervangen door de woorden "vervalt het ontwerp-gewestplan", welke, rekening gehouden met de beperkte rechtskracht van dergelijke ontwerpen, juist zijn.

Artikel 90.

1. Door in het nieuwe artikel 13bis van de wet van 29 maart 1962 in algemene zin van "het plan" te gewagen, wordt voorbijgegaan aan de bedoeling welke aan het ontworpen artikel 90 ten grondslag ligt, namelijk een onderscheid te maken tussen de normatieve en de niet-normatieve stukken van het plan. Dat onderscheid zal duidelijker tot uitdrukking moeten worden gebracht, rekening gehouden met de in artikel 12 van de wet weergegeven inhoud van het plan.

2. Het advies van de Regionale Commissie is een bijzonder belangrijk gegeven voor het vaststellen van het definitief plan. Zo de Vlaamse Regering van dat advies afwijkt, dient zij haar beslissing te motiveren (zie het

.../...

nieuwe artikel 13, § 7, van de wet, dat artikel 89 van het ontwerp in die wet beoogt in te voegen). Het is derhalve de vraag of het behoud van de woorden "bij uittreksel" in het nieuwe artikel 13bis, eerste lid, aangewezen is. In het hiernavolgend tekstvoorstel wordt van een negatief antwoord op die vraag uitgegaan.

3. Er is in het nieuwe artikel 13bis een discordantie tussen de termijn voor het inwerkingtreden van het plan (tien dagen na de bekendmaking) en die voor de inzage ervan (vijftien dagen na de bekendmaking). Aan de Raad van State is meegedeeld dat ook de eerstgenoemde termijn op vijftien dagen zal worden gebracht.

4. Rekening gehouden met de voorgaande opmerkingen, wordt voor de door artikel 90 van het ontwerp in de wet van 29 maart 1962 in te voegen bepaling, de volgende redactie in overweging gegeven :

"Het besluit tot vaststelling van het plan treedt in werking vijftien dagen na de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad, waarin tegelijk het advies van de Regionale Commissie wordt opgenomen. Binnen dezelfde termijn worden de normatieve delen van het plan naar iedere gemeente gezonden die bij het plan betrokken is, waar het ter inzage wordt gelegd. De niet-normatieve delen van het plan worden ter inzage gelegd op het hoofdbestuur en de provinciale buitendiensten van de Administratie Ruimtelijke Ordening.

.../...

De Vlaamse Regering bepaalt welke delen van het plan normatief dan wel niet-normatief zijn".

Artikel 92.

1. De typografische indeling in leden (niet : "alinea's") van het nieuwe artikel 23 van de wet van 29 maart 1962 dient op een meer duidelijke wijze te geschieden.

2. In het zevende lid kan erover twijfel bestaan welke "de in vorige alinea bepaalde termijn" is, ermee rekening gehouden dat in het zesde lid van het nieuwe artikel 23 evenmin een precieze termijn wordt bepaald. Beter ware het in het zevende lid te verwijzen naar het lid waarin de termijn in kwestie uitdrukkelijk wordt vermeld.

3. Naar luid van artikel 23, achtste lid, treedt het plan in werking "... 15 dagen na de bekendmaking van de gemeenteraadsbeslissing tot definitieve aanvaarding van het plan bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad". Deze voor een gemeenteraadsbeslissing weinig gebruikelijke wijze van bekendmaking werd door de gemachtigde van de Vlaamse Regering verantwoord aan de hand van een verwijzing naar de impliciete goedkeuring van het plan door de Vlaamse Regering, in welk geval er uiteraard geen formeel goedkeuringsbesluit kan worden bekendgemaakt. Dit neemt niet weg dat de stellers van het ontwerp ter overweging kan

.../...

worden gegeven de inwerkingtreding van het plan te regelen in functie van het bekendmaken ervan in de gemeente en op dat punt aan te sluiten bij het bepaalde in de artikelen 112 en 114 van de Nieuwe Gemeentewet. Daarbij zal men uiteraard oog moeten hebben voor de termijn waarover de Vlaamse Regering beschikt om het plan goed te keuren.

Artikel 93.

Uit artikel 94 van het ontwerp valt af te leiden dat ook gewestplannen kunnen worden herzien. Derhalve dient in het nieuwe artikel 43, eerste lid, van de wet van 29 maart 1962, te worden geschreven "... dat een streek- of gewestplan, of een gemeentelijk plan van aanleg ...".

In het derde lid, schrijve men in 3, na het derde streepje "met de voorschriften van het koninklijk besluit ...".

Artikel 95.

Artikel 95 van het ontwerp wijzigt het eerste lid van artikel 45, § 5, van de wet van 29 maart 1962. De wijzigingen welke met het decreet in ontwerp in die wet worden aangebracht zijn nochtans van die aard dat ook het tweede lid van artikel 45, § 5, moet worden aangepast. Die bepaling luidt als volgt :

.../...

"Wordt een vergunning geweigerd of vernietigd om de enige reden dat het ontwerp van streek- of gewestplan strijdig is met de vergunningsaanvraag, dan vervalt de weigering of de vernietiging indien het streek- of gewestplan geen bindende kracht heeft verkregen binnen drie jaar na de inwerkingtreding van het ministerieel besluit".

De regel van artikel 45, § 5, tweede lid, is niet langer relevant wat de ontwerpen van gewestplan betreft. Het nieuwe artikel 13 van de wet van 29 maart 1962, zoals dat in die wet zal ingevoegd worden door artikel 89 van het thans voorliggend ontwerp, bepaalt immers dat het ontwerp-gewestplan vervalt indien de Vlaamse Regering het plan niet tijdig definitief heeft vastgesteld.

Teneinde te vermijden dat artikel 45, § 5, tweede lid, van de wet, zo zou worden gelezen dat, het verval van het ontwerp-gewestplan ten spijt, een weigering of een vernietiging op grond van dat ontwerp tot drie jaar na het vaststellen ervan zou gelden, verdient het aanbeveling uitdrukkelijk te bepalen dat de bedoelde weigering of vernietiging vervalt zo het ontwerp-gewestplan vervalt.

Artikel 96.

Volgens de gemachtigde van de Vlaamse Regering zijn in de tekst van artikel 96 van het ontwerp een aantal materiële fouten geslopen die als volgt kunnen worden rechtgezet :

- in het nieuwe vierde lid van artikel 46 van de wet moeten de woorden "of van" worden vervangen door een komma;

.../...

- in het nieuwe vijfde lid moet worden gelezen :
"... steunend op een bijzonder plan van aanleg of op een verkavelingsvergunning, onverenigbaar is ...".

Artikel 97.

1. Zo het de bedoeling is de definitieve vaststelling van de in artikel 75, § 1, eerste lid, van de wet, bedoelde gewestplannen, overeenkomstig de vroegere procedure te laten geschieden, en de bepalingen van het voorliggend ontwerp van decreet toe te passen op de gewestplannen die op datum van 1 januari 1994 weliswaar in herziening zijn gesteld doch nog niet voorlopig zijn vastgesteld, ware artikel 75, § 1, van de wet beter als volgt geredigeerd :

"De definitieve vaststelling van de gewestplannen die vóór 1 januari 1994 voorlopig zijn vastgesteld, gebeurt volgens de procedure welke vóór die datum gelding had.

Op de gewestplannen die vóór 1 januari 1994 in herziening zijn gesteld, doch die op die datum nog niet voorlopig zijn vastgesteld, zijn de bepalingen van het decreet van ... houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994 van toepassing".

2. Uit de aan de Raad van State verstrekte toelichting blijkt dat in artikel 75, § 2, eerste lid, van de wet, de plannen worden bedoeld die op het ogenblik van het in-

.../...

werkingtreden van het decreet in ontwerp, dit is vóór 1 januari 1994, aan de Minister zijn voorgelegd. Zulks dient met zoveel woorden in het ontwerp tot uitdrukking te worden gebracht. Daartoe volstaat het in het betrokken lid te schrijven :

"... die vóór 1 januari 1994 aan de bevoegde Minister zijn voorgelegd, dienen binnen een termijn van zes maanden na de voormelde datum definitief goedgekeurd te worden ...".

3. De goedkeuring door de Vlaamse Regering van het door de gemeenteraad aangenomen plan is een handeling van administratief toezicht. Naar luid van het nieuwe artikel 75, § 2, tweede lid, van de wet, wordt de Vlaamse Regering geacht haar goedkeuring aan het door de gemeenteraad aanvaarde plan te hebben onthouden, zo zij geen beslissing neemt binnen de daartoe voorgeschreven termijn.

Zoals de Raad van State al eerder heeft doen opmerken, verzet de autonomie van de onder administratief toezicht staande besturen zich ertegen dat hun beslissingen rechtskracht zouden verliezen louter wegens het uitblijven van een beslissing van de toezichthoudende overheid. Aan dat bezwaar kan worden tegemoet gekomen door, naar analogie met het bepaalde in het nieuwe artikel 23 van de wet (artikel 92 van het ontwerp), het tweede lid van artikel 75, § 2, te redigeren als volgt :

.../...

"Bij ontstentenis van een beslissing van de Vlaamse Regering binnen de in het eerste lid bepaalde termijn, worden de plannen geacht te zijn goedgekeurd".

Artikel 98.

Het artikel houdt in dat de regeling waarin het nieuwe artikel 13bis van de wet voorziet met betrekking tot de inzage van de normatieve en de niet-normatieve stukken van het gewestplan, vanaf 1 januari 1994 toepasselijk zal zijn op de plannen die vóór die datum definitief zijn vastgesteld geworden. Het artikel werkt niet terug. Bijgevolg impliceert het niet dat gewestplannen welke vóór 1 januari 1994 niet tegenstelbaar waren om redenen die verband houden met de inzage van het plan, geacht kunnen worden dat te zijn voor de periode welke de inwerkingtreding van artikel 98 van het ontwerp voorafgaat.

Artikel 98 hoort voor het overige, gelet op de draagwijdte ervan, eerder thuis in artikel 97, § 1, van het ontwerp, waarin het als een afzonderlijk derde lid zou kunnen worden opgenomen. In ieder geval zal men in de nieuwe bepaling de datum en het opschrift van het decreet in ontwerp, dan wel de datum van 1 januari 1994 moeten vermelden.

Het advies betreffende de hoofdstukken I, III, V, VI, XII, XIII, XV, XVII en XVIII werd gegeven door de eerste kamer, samengesteld uit

de Heer	: H. COREMANS,	kamervoorzitter,
Mevrouw	: S. VANDERHAEGEN,	staatsraden,
de Heer	: M. VAN DAMME,	
de Heren	: G. SCHRANS,	assessoren van de
	E. WYMEERSCH,	afdeling wetgeving,
Mevrouw	: A. BECKERS,	griffier.

De verslagen werden uitgebracht door de HH. J. BAERT en W. VAN VAERENBERGH, auditeurs. De nota's van het Coördinatiebureau werden opgesteld en toegelicht door de H. G. VAN HAEGENDOREN, referendaris, door de H. G. DEBERSAQUES en door Mevr. R. THIELEMANS, adjunct-referendarissen.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A. BECKERS.

H. COREMANS.

Het advies betreffende de hoofdstukken II, IV, VII, VIII, IX, X, XI, XIV en XVI werd gegeven door de achtste kamer, samengesteld uit

de Heer	: W. DEROOVER,	kamervoorzitter,
Mevrouw	: S. VANDERHAEGEN,	staatsraden,
de Heer	: M. VAN DAMME,	
de Heren	: J. GIJSSELS,	assessoren van de
	A. ALLEN,	afdeling wetgeving,
Mevrouw	: F. LIEVENS,	griffier.

De verslagen werden uitgebracht door de H. D. ALBRECHT, eerste auditeur, en door de HH. J. BAERT en W. VAN VAERENBERGH, auditeurs. De nota's van het Coördinatiebureau werden opgesteld en toegelicht door de H. G. VAN HAEGENDOREN, referendaris, door de H. G. DEBERSAQUES en door Mevr. R. THIELEMANS, adjunct-referendarissen.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

F. LIEVENS.

W. DEROOVER.